

I detta nummer bl. a.:

USO I MÄLAREN?

**USA POPULÄRT RESMÅL
FÖR UFO:s
NEW MEXICO
SÄRSKILT ATTRAKTIVT!**

**"UNDERVATTENSVÄSEN"
DRAR FLYGPLAN
OCH FARTYG I DJUPET?**

**FÖRSTA RYMDFÄRJAN
SNART REALITET
BANAR VÄG FÖR
IMPORT AV MÅNMALM!**

Är detta ett "äkta" UFO-foto eller en ren, skär bluff?
Det frågar sig i dag UFO-intresserade i hela Skandi-
navien. En 24-årig finsk varvsarbetare uppger att
han i februari i år tog bilden med sin Agfakamera över
ett skogsparti på ön Fyn i Danmark. 24-åringen, Jorma
Viita, har kanske lyckats få ett UFO att fastna på
negativet. Om så är fallet torde fotot också vara ett av
de bättre som presenterats av ett s.k. flygande tefat!
Se vidare sid. 7!

I REDAKTIONEN

Olle Ohman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142-440 30

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon

- ☐ UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning mm. — sker ideellt och oavlönat.
- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Ohman, Blåklintsvägen 13, 430 30 Frillesås" eller "UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Är makthavarna rädda för UFO-rörelsen	s 1
Ubåtsliknande föremål observerades på Västerås-fjärden	s 2
New Mexico attraktivt för tefat	s 5
Knallande och rykande föremål över Gotland	s 6
Varvsarbetares foton kulmen på lång tids rymdmystik på Fyn	s 7
Mystiska naturfenomen i sjöar kanske lösning på vissa UFO-fall	s 8
Ännu ingen lösning på Namsenfjordens gåtor	s 10
Den blänkande stenen testas av USA-expertyper/UFO-information för 30 milj	s 11
Första rymdfärjan iväg 1980	s 12
Italiensk godsägare gav detaljbekrivning av landad rymdfarkost	s 15
Atlantisfolket på havets botten drar fartyg och flygplan i djupet	s 16
UFO-landning utanför Rättvik år 1925	s 20
"Kaffeburk" med skynke svävade över Kinna/Nattliga bilister mötte äggformat ljus	s 21
Då öppnades himmelen	s 22
UFO-Gotland sätter PR främst/UFO-utställning besöktes av över 4.000	s 24
Visst kan vi lägga ut en krona i månaden för UFO-saken!	s 25

NÄRINGSTILLSKOTT

Org.vitamin komplement
Org.mineral komplement
Chelaminer, Spårämnen mm

LITTERATUR

J. I. Rodales verk mm
(engelska original)

Postorder

Begär prislista

PAN ATLANTIC AB

Box 206 — 434 01 Kungsbacka 1
Tel. 0300-240 42

VÄRLDSORMEN — VIMAANA II

av Ing. Lehel Répits

Detaljerade anvisningar för konstruktion av en "generator" grundad på den universella rörelseprincipen, den cykloida spiralrörelsen.
(Offsettryck — 50 sidor — A4-format — Rikt ill.)

Beställes genom UFO-Motala,
box 311, 591 03 Motala

Pris 25:—

FÄLTFORSKARE

Anmälan om intresse för befattning som fältforskare görs till UFO-Sverige, skriftligen eller per tel. 0142-440 30 (kvällstid).

Personer som antages till fältforskare erhåller kostnadsfritt Handledning vid fältundersökningar samt identitetskort.

ÄR MAKTHAVARNA RÄDDA FÖR UFO-RÖRELSEN?

ja

ja
Ett av skälen till att UFO-frågan smusslas undan och förringas av våra makthavande är, att om vi engageras i sådana spörsmål vidgas våra vyer och vi blir mer kritiska mot den etablerade ordningen - vi inser då kanske att vi i många stycken blir bedragna eller omkullpratade av skickliga politiker, präster eller ledare för ett i många avseenden snedvridet skolsystem.

Kan det t.ex. vara försvarligt att handla som vissa religiösa samfund gör? Genom att sprida flygblad riktade till "dig mellan tre och tolv år" utlovas barnen "en present", om de besöker just det reklamspridande samfundets möten.

Är inte detta ett sätt att locka barnen in i något de själva ännu inte kan bedöma det eventuella värdet av?

Inom idrotten börjar måhända inte värvningen redan vid tre års ålder, men den är icke desto mindre mycket aktiv.

ja
Dessa aktioner stöds av våra makthavande. Varför så sker är lätt att inse. Religion och idrott kan verka som knark: människorna avleds därigenom från att se kritiskt på samhället och de styrande - vilket är just vad myndigheterna önskar. Historien är full av exempel på hur makten innehavare sökte lugna medborgarna genom allsköns verksamheter. Romarna gavs blodiga gladiatorspel, där folket kunde skrika ut sitt gillande av idolerna samtidigt och man glömde bort att se kritiskt på samhällssystemet i övrigt.

Visst måste det vara behagligt att så lätt kunna avleda den stora massan från att agera. Många människor kan därigenom lugnt sitta kvar på sina höga poster med ständigt stigande löner, medan massan av människor ägnar sig åt avledande sysselsättningar.

Jag är medveten om att de företeelser jag här pekar på för många är "heliga kor". Men det torde ändå vara nyttigt att öppna ögonen inför fakta...

Det är i hög grad märkligt, att organisationer av typen UFO-Sverige inte får t.ex. tillstånd till lotteri, ej heller andra slags bidrag som normalt brukar utgå till föreningar. Det förefaller som om

Birgitta Danielsson var en av de två journalister som den 13 april i år såg ett diskusformat föremål över Västerås. Skissen visar hur Birgitta Danielsson uppfattade föremålets form.

TVÅ JOURNALISTER SÅG DISKUS

Journalisterna Birgitta Danielsson och Sven Wesström, Västerås, såg den 13 april strax före klockan halv fyra på morgonen ett diskusliknande föremål komma in över staden.

Birgitta Danielsson berättar: - Vi satt i Wesströms lägenhet i ett höghus på Petersbergsgatan. Vi blickade ut genom ett av fönstren. Solen var på uppgående och himlen var molnfri. Plötsligt upptäckte vi någonting som kom in mot staden utan att ändra kurs. Föremålet, se skiss, stannade upp snett över domkyrkan i Västerås, åtminstone sett ur den position vi befann oss. Diskusen blev kvar där ett par minuter men försvann sedan på samma sätt som när den dök upp, alltså rakt ut, utan någon kursändring.

Intervju: Thorvald Berthelsen

vi till varje pris måste hållas under kontroll och hindras från att expandera. Fruktar man kanske, att en fortsatt framgång för UFO-rörelsen skulle innebära, att alltfler människors ögon och medvetande öppnas för hittills okända sanningar? Många människor skulle då kunna ryckas med i ett aktivt arbete för vettiga lösningar på exempelvis miljö- och naturvårdssidan: En alltför aktiv opinion skulle kunna innebära en fara för makthavande och styrande i världen, vilka då kunde riskera att bli utsatta för häftig kritik eller rentav bytas ut mot kunnigare personer.

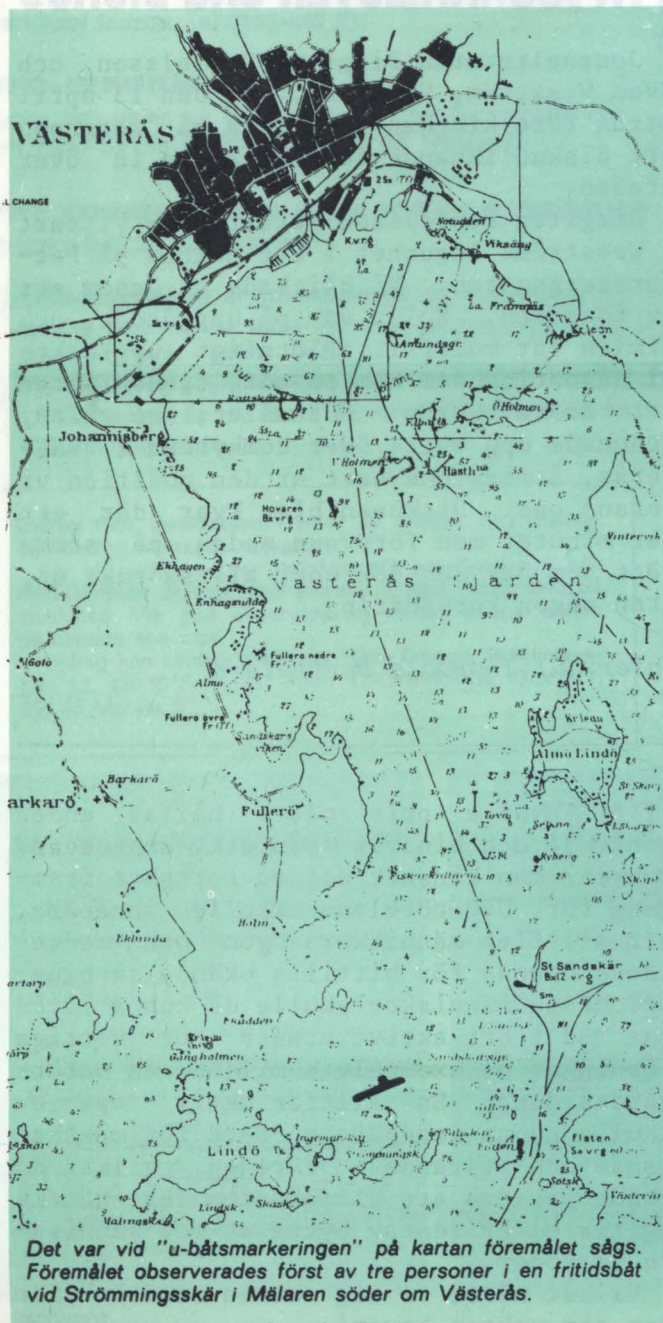
Vilket måste te sig som en mardröm för den som makten haver!

JONZON

UBÅTSLIKNANDE FÖREMÅL OBSERVERADES PÅ VÄSTERÅS-FJÄRDEN

UFO-Sverige fortsätter att utreda USO-observationen på Mälaren och hoppas återkomma i ett senare nummer med nya fakta om händelsen.

Interviewer och sammanställning: Thorvald Berthelsen

Det var vid "u-båtsmarkeringen" på kartan föremålet sågs. Föremålet observerades först av tre personer i en fritidsbåt vid Strömmingsskär i Mälaren söder om Västerås.

Var det ett USO (Unidentified Submarine object) som nio personer fredagen den 5 juli 1974 klockan 21.40 såg på Mälaren utanför Västerås? Två större fritidsbåtar hade stämt möte vid Stora Sandskär och låg förtöjda sida vid sida, då de i riktning mot Strömmingsskär upptäckte en ubåt som efter ca 10 minuter dök i uläge.

Då det på andra håll i världen förekommer ett ganska stort antal observationer av USOs anades genast ett samband. Förutom de okända föremål som slagit igenom isen i flera svenska sjöar, har vi ju från Norges fjordar en mängd rapporter om USOs. Dessa bortförklaras ju på officiellt håll som främmande makts ubåtar. Det har även förekommit flera kollisioner i Norge mellan vanliga fartyg och dessa USOs. Farter på över 95 knop i uläge har uppmätts, vilket gör det svårt att betrakta dem som konventionella ubåtar.

Detta fall från Mälaren är speciellt intressant eftersom vi har en markant nivåskillnad gentemot Östersjön. Långsökta hypoteser om hemliga naturliga tunnelförbindelser faller därför på sin egen orimlighet. En ubåt måste för att komma in i Mälaren gå igenom slussarna i Södertälje eller Stockholm!

"Ubåten" på ca 1500 m håll från vittnena

Herr Bo Wedhammar var bland de tre som först upptäckte föremålet och gjorde de övriga uppmärksamma på det.

Han berättar: - Det såg precis ut som en ubåt med det karaktäristiska tornet, och jag kan inte förklara det som någonting annat. Vi hajade till alla tre, och vi reagerade väl ungefär likartat. Vi vet

På de foton som togs syns ett större föremål med lågt fribord på vilken en tornliknande överbyggnad framträder. Bildkvaliteten är dock av sådan art att de i ursprungligt skick inte kan återges i UFO-Informationens offsettryck. På fotot har här därför "ubåtssilhuetten" för tydlighetens skull svärtats.

ju inte varifrån den kom utan den bara dök upp därute. Föremålet studerades även i kikare.

Dagen efter for vi ut till exakt samma ställe och kontrollerade i klart väder om det kunde ha rört sig om någon synvilla eller misstolkning av t.ex. en ö. Någon sådan fanns dock ej i den riktning där ubåten observerades.

En 29-årig fru som var med berättar: - Jag såg ett föremål i 15 minuter som jag uppfattade som en ubåt, varefter det dök i uläge. Ubåtens längd uppskattar jag till 30 meter och avståndet till densamma ca 1.500 meter. Den rörde sig, men jag kan inte uppskatta farten.

Det finns en låg ö i detta vatten, men den är inte synlig från den plats vid Stora Sandskär där vi befann oss vid observationstillfället. Jag anser bestämt, att det var en ubåt.

Föremålet dök vid radiolarm

Fotograf Lars Bilberg berättar: - Bo Wedhammar ropade till åt mig "ubåt" från sin båt, vilken låg ca två meter från vår. Vi satt i vår båt och tittade på TV. Nyheterna var slut, och jag hade just stängt av. Mycket riktigt låg det något som liknade en ubåt, ca 30 meter lång och på ca 2000 meters avstånd, ute i fjärden.

Jag rusade efter min kamera och tog fyra bilder av föremålet. Själv reagerade jag bara som om marinen hade en övning med en ubåt i Mälaren.

Herr Bilberg fortsätter: - Efter en stunds diskussion kom vi fram till att det var vår skyldighet att rapportera vad vi såg. Vi sökte radiokontakt med en sambandscentral i Västerås och via denna larmades polisen. I samband därmed försvann ubåten. Det var nu uppehållsväder efter en liten regnskur.

Herr Bilberg har på ett sjökort marke-

rat, var föremålet observerades. Djupet är i detta område ca 10-15 meter.

Polisbåten 53-U1 Gripen genomsökte Fulleröfjärden

På begäran har inkommit arbetsbesked och utdrag ur polisbåten Gripens loggbok samt följande upplysningar från dennas besättning, polisassistent Gunnarsson och pa Lindestam:

Anrop kl 21.43 från sambandscentralen i Västerås ang. misstänkt ubåt på Fulleröfjärden mellan St. Sandskär och Strömmingsskär. Polisbåten mottog meddelandet vid Ängsölandet och kom till aktuellt område kl 22.15.

Meddelandet till sambandscentralen kom från en markstation tillhörande privatradioklubben Prihall. Markstationen hade anropats av stationen Prihall 13, som är en båtradiostation. Prihall 13 låg med sin båt vid St. Sandskärs västra sida och ca 150 m norr om St. Sandskärs fyr. Polisbåten genomskötte aktuellt område på Fulleröfjärden.

Prihall 13 dirigerade oss per radio till det område där den sista observationen gjorts. Riktningen från ovannämnda observationsplats är 225° mot norra udden på Strömmingsskär. Avståndet var svårt att bedöma, men troligt område kan vara ön i Sandskärsgrund. Angivelserna är från sjökort 113. Spaningarna avslutades kl 23.50.

Vi som tjänstgjorde har ej några kommentarer till händelsen. Kontroller av vissa båtar har gjorts, men ingen av dessa har varit ute vid den tidpunkten i det aktuella farvattnet.

Den typ av båt, som till en början misstänktes, var en mindre bogserare med lågt fribord och tornliknande överbyggnad med lång radiomast, som vid dålig sikt och vissa andra väderleksförhållanden kan likna en ubåt.

klockan 24.00 efter avslutad undersökning sammanträffade de båda polismännen med vittnena och fick vid detta tillfälle ett mycket gott intryck av deras tillförlitlighet.

Ej svensk ubåt — varför ingen flygspaning?

Vbh. på Marinstabens Centralavdelning, kapten Björn Sandström, dementerar att någon svensk ubåt befann sig på Mälaren vid denna tidpunkt. Givetvis är det mycket angeläget att man vid sådana här observationer sänder in någon form av skriftlig dokumentation som belyser händelseförloppet, framhåller kapten Sandström.

En kort sammanställning av det material vi fått in samt två fotografier av föremålet har därför sänts in till chefen för marinen, underrättelseavdelningen.

Tjänstgörande officeren på flygflottillen (F 1) i Västerås, Löjtnant Anders Hultemar, uppger vid förfrågan, att man där ej fått någon påringning från polisen om det inträffade. Därför sattes ingen flygspaning in under efternatten och morgonen. Däremot har man i ett senare skede fått kännedom om ubåtsobservationen.

Man ställer sig därför frågan, om det inte hör till normal rutin inom polisväsendet att rapportera vidare sådana här observationer, men även "onormala" observationer i luftrummet till närmaste militära instans!

Timmersläp och "vanligt fartyg" bortförklaringar!

Redan i ett tidigt skede kom från olika håll en del bortförklaringar, vilka ansågs värda att beakta. Dessa har emellertid kunnat avfärdas.

Bl.a. menades att de nio vittnena hade sett ett timmersläp eller stora pråmar, vilket kategoriskt förnekades av observatörerna. Dessa hade speciellt sökt efter lanternor och igenkänningstecken på någonting sådant.

Tillsynsmannen för domänverkets två bogserare, vilka fraktar timmer på sträckan Ridön - Fullerö brygga, meddelar att dessa ej var i trafik vid detta tillfälle.

Vidare kom uppgifter om tre handelsfartyg i området. M/s Adele gick in till Västerås, m/s Viken och asfalttankern m/t Framnäs gick ut från Västerås vid 21-tiden. Man ville ha det till att det var m/t Framnäs som observerats!

Dels såg vittnena ett par större fartyg tidigare. Dessa var klart upplysta med föreskrivna lanternor och ljus. Dels befann sig det oidentifierade föremålet ett gott stycke från den reguljära farleden. Som ännu en dementi meddelar befälhavaren i utdrag ur Skeppsdagboken, att m/t Framnäs avgick från Västerås först klockan 02.35 på natten den 6 juli.

På de fyra foton som togs av herr Bilberg ser man ett stort föremål med lågt fribord, där den tornliknande överbyggnaden klart framträder. Bildernas kvalité är dock av sådan art att de inte i ursprungligt skick kan återges i offsettryck i UFO-Information. På vidstående fotografi har därför "ubåts-siluetten" för tydlighetens skull svärtats.

KÖPMAN PER-AXEL ATTERBOM,
KUNGSBACKA, BERÄTTAR HÄR OM
ETT MÖTE MED AMERIKANSK
FLYGPERSOANAL OCH DE OFTA
FÖREKOMMANDE UFO-OBSERVA-
TIONERNA ÖVER NEW MEXICOS
LUFTRUM.

NEW MEXICO ATTRAKTIVT FÖR TEFAT

**Svensk affärsman återger
USA-fall**

Per-Axel Atterbom

USA tycks vara ett särskilt populärt resmål för våra tefatsburna vänner från yttre rymden och bland de amerikanska delstaterna intar New Mexico en särställning. Där testades de första rymdraketerna i en vitskimrande öken av naturlig gips, White Sands, och där detonades den första atombomben. Är sådant kanske händelser som har speciell attraktion för UFOs?

USA har världens tätaste flygtrafik. Landet är indelat i ett rutnät av trafikkontrollområden och varje ruta bevakas dag och natt av högmodern radar. I flygkontrollstationerna sitter dygnet runt personal vid radarskärmar och datorer och följer noga allt som rör sig i luften. Alla sorterar under "F.A.A.", d v s Federal Aviation Administration eller Federala Luftfartsadministrationen, som alltså ansvarar för den civila luftfarten och dess säkerhet. Till FAA rapporterar alla piloter sina iakttagelser och de står i ständig teleförbindelse med FAA-nätet och de enskilda markstationerna.

En av de större FAA-centralerna ligger i Albuquerque, New Mexicos största stad. Därifrån bevakas och trafikleds hela den amerikanska sydvästern plus områden vid Mexikanska golfen. FAA-Albuquerque (FAA-ABQ) är utrustad med en av världens största och modernaste datoranläggningar, en ganska enorm sak som sysselsätter toltalt ca 300 personer i olika tjänster,

från dataingenjörer och alla slags högkvalificerade flygtekniker och meteorologer till kontrollanterna vid radarskärmar i bevakningscentralen. De som minns interiörerna från NASAs rymdcentral i Houston, Texas, från svensk TVs bevakning av Apollostarterna från Cape Kennedy, kan göra sig en god föreställning om hur det ser ut också i FAA-ABQ.

En korrespondent hade tillfälle gå igenom hela anläggningen tidigare i år. Ciceron på rundvandringen var elektroningenjören Joseph M. Salinas, anställd i FAA sedan ca 15 år. När jag mest på skämt kastade ut frågan om han möjligen trodde på UFOs, svarade han utan tvekan och till min stora förvåning..."Ja, naturligtvis!" Hurså och varför "naturligtvis"? Jo, Ing. Salinas och enligt hans uppgift de flesta av hans kollegor hade ofta kunnat observera dessa "flygande tefat"...som egentligen inte alls ser ut som tefat utan snarare som jättecigarrer. Kunde han kanske berätta om någon spännande episod? Jo, för några år sedan när Salinas tjänstgjorde i bevakningscentralen som gruppchef (crew manager) fick de besked om att NASA-2, ett av den amerikanska rymdstyrelsens stora Boeing 707 fyrmotoriga jetplan, skulle angöra Albuquerque på kvällen. NASA-2 skulle inrangeras på en bestämd kurs och höjd och med den rådande trafiktätheten var det - som alltid - viktigt att inga avvikelser skedde.

Kollisionsrisken var för stor.

När det började bli dags för FAA-ABQ att ta över inkvarteringen av NASA-2 från närliggande trafikområde blev det oro bland radarkontrollörerna. Ingen kunde begripa vad det kunde vara, men på radar-skärmarna syntes elva mycket kraftiga radarekon just på den kurs och höjd där man snart väntade att få NASA-2 inom ekohåll. De inkommande radarekona var ekon från FAA-ABQs egna signaler och alltså icke signaler från radarsändare ombord på något flygplan (beacon signals). Direkt-signaler från flygplanssändare är normalt sett alltid starkare än egna ekon, men dessa nu inkommande mystiska ekon var synnerligen väl markerade och måste komma från mycket stora och kompakta föremål i luften, kanske ett eller annat hundratal meter i omfång. Föremålen låg väl samlade i något som verkade kunna vara en "formation" och de låg i det närmaste helt stilla som om de var "förankrade". Höjden var ca 10 000 meter.

Skulle NASA-2 behöva omdirigeras? Ett beslut brådsnade, då i så fall all annan flygtrafik måste varskos och disponeras. Kontakt togs med NASA-2 piloten men han såg ingenting på sin skärm och trodde det hela var ett dåligt skämt av FAA-ABQ. Situationen var unik, det fanns ingen rutin för sådant här. Snabba kontroller styrkte att det icke var fråga om vare sig civila eller militära luftfarkoster, ballonger var också uteslutna, fåglar, molnformationer etc likaså. Tidsmarginalen krympte snabbt och ett beslut var fattat att varsko NASA-piloten om kursändring, men då hände det verkligt egendomliga. Föremålen på radarskärmen började röra sig med oerhörd snabb acceleration och drog sig i fortfarande väl samlad formering undan med sydlig kurs och lade sig åter stilla på ett betryggande säkerhetsavstånd från NASA-2 rutten. Kursändringen för NASA-piloten behövde aldrig verkställas, inflyg och landning skedde utan att något ovanligt inträffade.

Men sensationerna var inte slut för det, den kvällen. Kort efter det att NASA-2 passerat återvända samtliga elva "föremål" i samma slutna formering till samma plats och på samma höjd där de legat tidigare och kvarlåg där ytterligare i två timmar!

Om man frågar personalen vid FAA-ABQ om de "tror på flygande tefat" så svarar de därför antingen "naturligtvis" eller också ännu oftare med en motfråga... "Tja, finns det något annat alternativ?" De kunde själva inte fundera ut något. Vem kan?

Knallande och rykande föremål över Gotland

"SOM EN BLIXT MED RÖKSVANS"

Var det en meteor som syntes på himlen den 16 juni i år över Gotland, Öland, Sörmland, Småland och Blekinge? En mängd rapporter, främst från Gotland, talar om ett "blixtrande", rykande föremål som också "knallade". Föremålet, som följdes av en zick-zack-formad ljusgrå rök- eller kondensslinga, misstänks ha slagit ner ett par mil öster om Hammarnäs vid När på Gotland.

Frisör Björn Hardingz, från Hemse på Gotland, såg föremålet:

- Först såg jag blixtskenet och sedan en vad jag uppfattade vara zick-zack-formad, ljusgrå kondensslinga mellan horisontlinjen och himlens zenit. En stund senare hördes en ordentlig knall, liksom från en kanon.

K-E Gannholm, från Gotländska Burs, var tillsammans med tre andra gotlänningar också vittne till "himlaspelet":

- Vi såg en blixst och en lång "svans", berättar han. Föremålet var ungefär stort som månen. Efter ett par minuter kom en knall.

De flesta andra vittnesmålen talar om nästan samma observationer som Gannholm och Hardingz. Men det finns också de som avviker. Somliga har i upptill sju minuter tyckt sig ha sett en blixst, andra har uppfattat ett avlångt föremål flygande på mellan 50-100 meters höjd. En astronomistuderande, Sören Gannholm, Burs, tror sig också ha lyckats pricka in föremålets landningsplats vid Hammarnäs. Föremålet sågs av samtliga vittnen vid 20.40-tiden den 16 juni i år.

Anna-Lisa och Hans Lewin, Södertälje, uppger att de såg ett lysande, gråvitt föremål på himlen över Södertälje. Observationen gjordes under ca 10 sekunder.

- Sedan försvann föremålet bakom ett träd i horisontlinjen, berättar Anna-Lisa Lewin. Det föreföll då vara störtande med en kraftig röksvans efter sig.

- Jag har tidigare sett stjärnfall och även vad man kallar en komet med svans. Men något liknande det här har jag aldrig sett, varken tidigare eller senare!

LN

Kredit: UFO-Gotland, Köpings UFO-Fören.

VARSVARBETARES FOTON KULMEN PÅ LÅNG TIDS RYMDMYSTIK PÅ FYN

Har den 24-årige finländske varvsarbetaren Jorma Viita lyckats med vad så många hittills misslyckats med - att presentera ett fototekniskt "bevis" för UFOs faktiska existens? Det frågar sig idag UFO-intresserade i hela Skandinavien. Viitas foton på ett oidentifierat flygande föremål över ett skogsparti på den danska ön Fyn har undersökts av dansk fotoexpertis, som menar att negativen är äkta.

Den 24-årige varvsarbetaren, vid tillfället bosatt i danska Odense, uppger att han tog tre bilder på ett tefatsliknande föremål på eftermiddagen den 15 februari i år under en cykeltur. Viita var vid tillfället på väg till Odense judoklubbbs lokaler och hade kameran, en Agfa Silette, med sig. 24-åringen hade lovat att ta några bilder på sina klubbkamrater under träningen. Istället för judobilder blev det tre exponeringar på ett okänt flygande föremål!

- Jag fick syn på föremålet över ett skogsparti vid skeppsvarvet i Odense, berättar Jorma Viita. Jag uppskattade dess längd till något mellan fem till tio meter och två-tre meter högt. Farkosten rörde sig hastigt i riktning från öst till väst på ett avstånd av mellan 200-300 meter från mig. Jag hann ta tre bilder på föremålet innan det försvann.

Och resultatet blev bra - den danska UFO-organisationen betecknar foton som de hittills bästa av ett UFO! Den danska kvällstidningen Ekstra-Bladets fotoavdelning kontrollerade negativerna och fann att "äktheten inte kan betvivlas".

En delförstoring från ett av de tre foton som 24-årige finländske varvsarbetaren Jorma Viita i februari i år uppger sig ha tagit på ett okänt flygande föremål på Fyn. Föremålet har, som synes, en klar tefatsform.

Jorma Viitas foton blev kulmen på en längre tids rymdmystik på Fyn. Tidigare hade under flera månader en mängd ögonvittnen rapporterat märkliga "himlafenomen" över den danska ön. Den danska UFO-rörelsen har också i flera år haft ön under bevakning - speciellt området vid Lilla Bält. En teori man har är att Lilla Bält-området kan vara en jordisk bas för interplanetariska rymdskepp.

LN

Verdens Gang, 28/2 1974

MYSTISKA NATURFENOMEN I SJÖAR KANSKE LÖSNING PÅ VISSA UFO-FALL

Av Ahti J. Karivieri

Under åren 1968-1973 hände mycket på det ufologiska området i nordöstra Finland, där Pudasjärvi kommun och byn Särkivaara dominerade i UFO-statistiken. De fenomen som rapporterades omfattade nästan alla typer ända fram till humanoider och landningar, men ljusfenomen förekom oftast.

Den viktigaste UFO-organisationen i norra Finland är Pohjois-Suomen UFOtutkimus ry. Den har samlat en mängd rapporter från området och gjort specialundersökningar. Det första projektet genomfördes under åren 1969-1972. Därvid användes infraröd-fotografering. Tusentals rutor infraröd film i formatet 24 x 36 mm exponerades, och hundratals vanliga svart-vita, färg-dia och färgfilmer likaså. Med hjälp av en 16 mm-filmkamera togs ca tjugotusen stillbilder med Kodakchrome II och Ektacrome X. Man fick de bästa resultaten med svart-vita infrafilmer, speciellt på KODAK IR-135/20. Ljuset filtrerades så att bara ett smalt ljusband mellan 5500 Å och 8000 Å släpptes in. När materialet undersökts, kunde man konstatera att bara 15% av ljusfenomenen var sådana, att man inte kunde förklara dem på annat sätt än som "UFOs". Den största andelen fotograferade fenomen, ca 85%, omfattade ljusfenomen som ursprungligen uppkommit ur marken på området. Det bevisades tack vare den varierade fotograferingen. Fenomenet har ännu ej lösts av vetenskapsmännen. Forskningsgruppen, i vilken skrivaren deltog, konstaterade, att det var fråga

om radioaktiva partiklar och gaser, vilka alstrar ljus och att ett uranhaltigt urberg möjligen kan finnas någonstans i omgivningen. Då började geologerna intensivt söka efter uranfyndigheter i området och detta letande pågår fortfarande.

Djupt inne i den finska storskogen ...

Det finns en annan grupp av fenomen som länge inte klassats som UFOs, men i stället räknats in i "okända naturfenomen". Det gäller ett antal fenomen, som rör sig vid och inne i sjöar och bäckar på ödemark. Oförklarliga jättevakar liksom åskliknande buller och dunder i sjöar har påvisats och man har sett hushöga vattenpelare höja sig upp ur vattendrag. Frågan om sådana fenomen är mycket aktuell sedan Olof Alexanderssons bok *Det levande vatten* utkommit.

Norr och öster om byn Särkivaara finns milsvida skogar. Det rör sig om Finlands största skogsområden och bestånden där är inte så illa behandlade som på andra håll i landet. Området Pudasjärvi-Posio-Taivalkoski-Kuusamo har fått namnet Koillismaa, och naturen där bär många likheter med områden vid Vindelälven. Där finns berg, små sjöar och bäckar. De högsta bergen är upp till 400 m höga, och bara några få människor bor inom området. Invånarna där är erfaret folk, som arbetar i skogen och på sina små åkrar. Vi kan jämföra trakten med Norrlands glesbygder. Problemen är desamma med kraftig ut-

flyttning av ungdomar till städerna. Från sådana områden har Pohjois-Suomen UFO-tutkimus ry fått rapporter som kan bidra till att avslöja naturens hemligheter.

Väldig vattenpelare sköt upp ur sjön

En husägare berättade exempelvis för Atte Särkelä om en händelse, som ägde rum en sommar på 1960-talet. Mannen var inte säker på året men kom väl ihåg händelseförloppet. Han hade hållit på att fiska under morgontimmarna. Vädret var varmt och skönt. Plötsligt hördes ett åskliknande ljud ur sjön.

Mitt i sjön bröt sig en hushög vattenpelare upp ur djupet. När bullret försvann och sjön åter låg stilla, rodde mannen ut till platsen för att se efter vad det egentligen kunde vara. Sjön var liten, utan tillopp, och bara några meter djup. Mannen kände till varje strömdrag i sjön, då han ju bodde intill den. Hans förvåning blev stor, när han mitt i sjön såg stora stenblock vilka skjutits upp eller samlats i en hög i sjön av det okända fenomenet. Bullret hade han hört några gånger tidigare, men han hade inte sett någon vattenpelare av detta slag.

I några rapporter berättas om stora eller små vakar, som påminner om vakar efter meteoriter eller sprängningar. Jan-Ove Sundberg har i denna tidskrift nr 2/73 redogjort för de stora runda vakar som påträffats i Sverige. I de flesta fallen har UFOs inte observerats i närheten. Jag tror, att nyckeln till gåtan finns i vattnet, dvs. i själva sjön.

Träd i virveldans på vattnet

I Olof Alexanderssons bok (sid. 46-47) berättar Viktor Schauburger, den berömde naturforskaren, om en märklig händelse.

I Hetzau, nedanför Ring, ligger de s.k. Ödemarkssjöarna (Ödseen). Efter en lång period av varmt väder börjar det mullra ("böhlen") i sjöarna samtidigt som hushöga vattentromber stiger upp i deras mitt.

En het sommardag satt jag vid sjökanten och funderade på att ta ett uppfriskande bad, fortsätter Schauburger. Jag skulle just göra detta, då jag märkte att sjöns vatten började strömma i egendomliga spiralkurvor. Träd som vräkts ner av laviner i sjön med grenar och allt, slets loss ur sand och grus och började utföra en spiralformad dans, i det de drogs allt hastigare och närmare mitten av sjön. Där ställde de sig plötsligt lodrätt upp och ned och sögs ner i djupet med en sådan

kraft att barken skalades av dem - precis som då en människa rycks upp i luften av en cyklon och kommer ner naken. Jag såg aldrig träden komma upp igen.

En kort stund var sjön som om den varit nöjd med offret den nyss fått. Men det var lugnet före den egentliga stormen. Plötsligt började det mullra nere på sjöbotten och så - med ens - sköt en åtminstone hushög vattentromb upp från mitten av sjön. Ett åskliknande donder följde med den som en kalk formade vattenpelaren. Så föll denna samman. Vågor började nu slå mot stranden och jag måste hastigt fly undan - sjöns vatten hade börjat stiga plötsligt långt över sin vanliga nivå. Jag hade upplevt vattnets ursprungliga alstring i en sjö utan tillopp.

Äggformade stenar upphävde tyngdlagen

En annan gång stod Schauburger och betraktade några stenar på botten av en frusen men strömmande bergbäck. En damm, några meter djup, hade bildats av is; vattnet var kristallklart. Det var vinternatt och strålände månsken:

- Jag trodde inte mina ögon då en sådan där huvudstor sten började röra sig i cirklande rörelser upp mot vattenytan, dansande som forellerna vid vattenfallen. Stenen hade utpräglad äggform. På ett ögonblick var den uppe vid vattenytan där det hastigt bildades en krans av is omkring den, varpå den lätt vaggande simmade omkring där i månljuset. Snart kom en andra och en tredje sten upp och alla hade de samma slipade äggform som den första. Det låg andra stenar kvar nere på botten som förblev orörliga, men de hade allesammans kantiga, ojämna former. Den gången hade jag ingen aning om den egendomliga rörelseform som övervinner tyngdlagen...

I Värld och vetande nr 1, 1966, berättar J. Westbury om bl.a. skotska sjöar som beter sig ungefär på samma sätt som Ödemarkssjöarna. Om man vill lösa problemet, gäller det att skynda på, ty det finns inte så många "ödemarkssjöar" kvar i världen. Jag tror att likadana berättelser kan finnas i Sverige, om vi anstränger oss att söka efter dem.

Vår tids naturvetenskap har inte hunnit lösa alla problem som finns på nära håll, än mindre de problem som rör världsalltet. Jag önskar med den här artikeln bidra till att belysa ett "ufologiskt problem" ur "naturvetenskaplig synvinkel". Kanske ligger då lösningen inom närmare räckhåll.

ÄNNU INGEN LÖSNING PÅ NAMSENFJORDENS GÅTOR

Text o foto: Jan-Ove Sændberg

Vad är det egentligen som händer vid Namsenfjorden, 15 mil norr om Trondheim i Nordnorge? Norska ufologer har fått händerna fulla av mysterier, som inte ens vetenskapsmän, vilka man har konsulterat, kan finna någon rimlig förklaring till.

År 1959 exploderade ett "bussliknande" föremål över Sundsraasa och försvann i Namsenfjordens mörka djup. Sommaren 1963 konstaterade fiskare i området att det fanns "något" på fjordbotten som inte funnits där tidigare. En stor expedition arrangerad av dåvarande Trondheims UFO-förening misslyckades med att lösa gåtan.

I april 1972 såg flera personer ett märkligt föremål som ljudlöst kretsade över Namsenfjorden och belyste stora områden med något som påminde om strålkastare.

I juni 1972 hittades 89 runda och trekantiga avtryck vid ön Kjølsoya - i en fjordarm till Namsenfjorden. Fjorton dagar senare fann man ytterligare 20 oförklarliga, trekantiga avtryck några kilometer därifrån. Den här gången konstaterade man att avtrycken var radioaktiva! Polis och militär kopplades in och norska

Mystiken tättnar kring Namsenfjorden. I sommar har Norsk UFO Center genomfört sin andra stora expedition till fjorden för att försöka lösa mysterierna. Trots grodmän, ekolod och undervattenskameror fann man inte heller den här gången något UFO i Namsenfjordens djup.

vetenskapsmän konsulterades. Men ingen kunde lösa gåtan!

I juli i år arrangerade nuvarande Norsk UFO Center (NUFOC) i Trondheim den andra stora expeditionen till Namsenfjorden. I fjorton dagar följde jag undersökningarna som representant för Riksorganisationen UFO-Sverige. Inte heller den här gången fann vi något UFO i Namsenfjordens djup - trots stora insatser av grodmän utrustade med ekolod, och trots att kamerautrustning för undervattensfotografering ställts till förfogande av den UFO-intresserade Adolf Refvik i Hønefoss i södra Norge.

Mystiken vid Namsenfjorden bara tättnade under vår undersökning. Nära det av vittnet Lorentz Johnsen utpekade området där "rymdbussen" störtade fann vi märkliga, trekantiga avtryck i två vikar. Kanske härrör de efter nya UFO-landningar i dessa Nordnorska trakter som har blivit en tummelplats för fenomenet UFO.

Jag återkommer i ett senare nummer av UFO-Information med en stor artikel, som dels rekonstruerar de tidigare händelserna och dels redogör för årets NUFOC-expedition.

DEN BLÄNKANDE STENEN TESTAS AV USA-EXPERTER

Den metallbit som en novmebersöndag 1958 i samband med en UFO-observation upphittades av två snickare i Väddötrakten har nu undersökts av National Enquirer's expertpanel.

Fallet skildrades ingående i UFO-Information nr 7, 1972, och behandlades i korthet åter i nr 1, 1973.

National Enquirer utlyste år 1972 en tävling om bästa bevis för att UFOs är utomjordiska. Grupper och enskilda anmodades att sända in eventuella bidrag för testning.

Om metallbiten eller stenen, som de två snickarna fann på Väddölandet, är av utomjordiskt ursprung återstår ännu att se. Men svenska forskare gick bet på att fastställa dess ursprung, och den amerikanska undersökningen är ännu inte slutförd. Professor *James Harder*, vid Berkeley-universitetet i Kalifornien, finner det dock ej osannolikt att metallbiten är av utomjordiskt ursprung.

- Chanserna att metallbiten från Sverige kommer från rymden är mycket stora, framhåller han. Materialets komponenter är välkända för oss, men tätheten är ytterst ovanlig. Jag vet inget annat material än möjligen diamanten som kan vara hårdare.

Professor Harder säger, att sammansättningen liknar det kolstål som användes i skärverktyg men det är tätare än detta. Att framställa en sådan produkt skulle kräva en ytterst välutvecklad teknisk procedur och höga temperaturer.

Varje föremål som rusar genom världsrymden bombarderas av kosmiska protoner. Dessa lämnar mycket fina spår efter sig i föremålets yta. Metallbiten skall nu undersökas med avseende på just sådana märken.

Nat. Enquirer's expertpanel hoppas att de återstående proven skall kunna avslutas inom någon månad.

Nat. Enquirer 9/6-74. Från eng. ÖÖ.

UFO-INFORMATION FÖR 30 MILJONER

I augustinumret 1974 av Det Bästa publiceras en artikel med rubriken "*Får vi besök från andra världar?*", författad av Ralph och Judy Blum. Eftersom Reader's Digest (den amerikanska upplagan) utges på 13 språk och i en total upplaga av 30 miljoner exemplar kan lugnt sägas, att informationen om UFO-saken härmed fått ett utomordentligt internationellt genomslag. Artikelförfattarna - välkända amerikanska journalister - ger på några sidor en förträfflig sammanfattning av problemen och exemplifierar med bl.a. det uppseendeväckande Pascagoula-fallet, då ett par fritidsfiskare en kväll för ett år sedan "sögs" in i ett tefat och utsattes för undersökning av rymdvarelser.

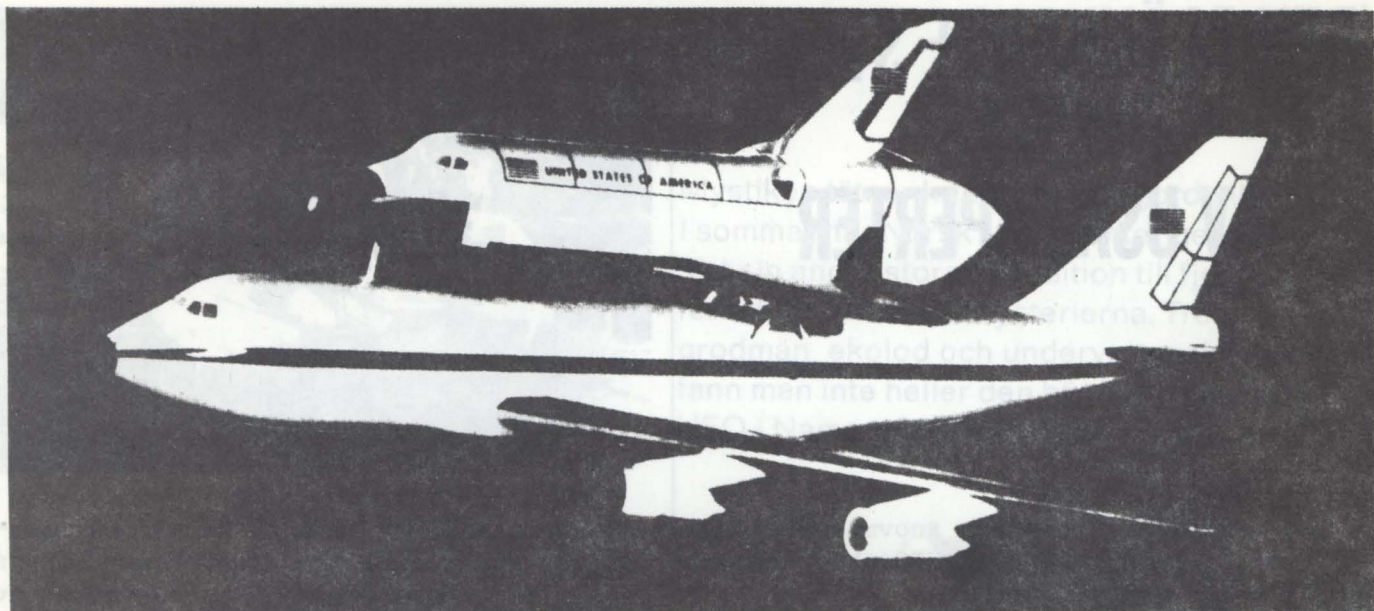
Ralph och Judy Blum var förra hösten sysselsatta med ett dokumentärprogram för den amerikanska televisionen, vilket skulle gå över NBC:s nät. Som rådgivare för serien assisterade professor Allen Hynek.

Enligt artikeln i Det Bästa insamlade Hynek under år 1973 1.474 rapporter, vilka *inte* kan avfärdas som missbedömningar!

Pascagoula-fallet utreddes ytterst noggrant. Bl.a. testades de två männen med löngdetektor och lämnades ensamma i ett rum där utan deras vetskap en bandspelare stod på. Härigenom kunde deras spontana reaktioner efter händelsen avlyssnas.

Att världens största tidskrift på detta sätt slår ett slag för UFO-saken är måhända ett tidens tecken. Mycket tyder på att man nu överallt i världen börjar kapitulera inför den överväldigande anhopningen av fakta, som ej kan bortförklaras.

Colman

Transport av en tom rymdfärja från öst till den amerikanska västkusten skall ske ovanpå ett annat flygplan. Man undersöker lämpligaste flygplan härför, vilket sannolikt blir Boeing 747 — samma flygplanstyp som SAS har.

FÖRSTA RYMDFÄRJAN IVÄG 1980 SKYTTLAR HÄMTAR MALM TILL JORDEN

Av Florent Sickenga

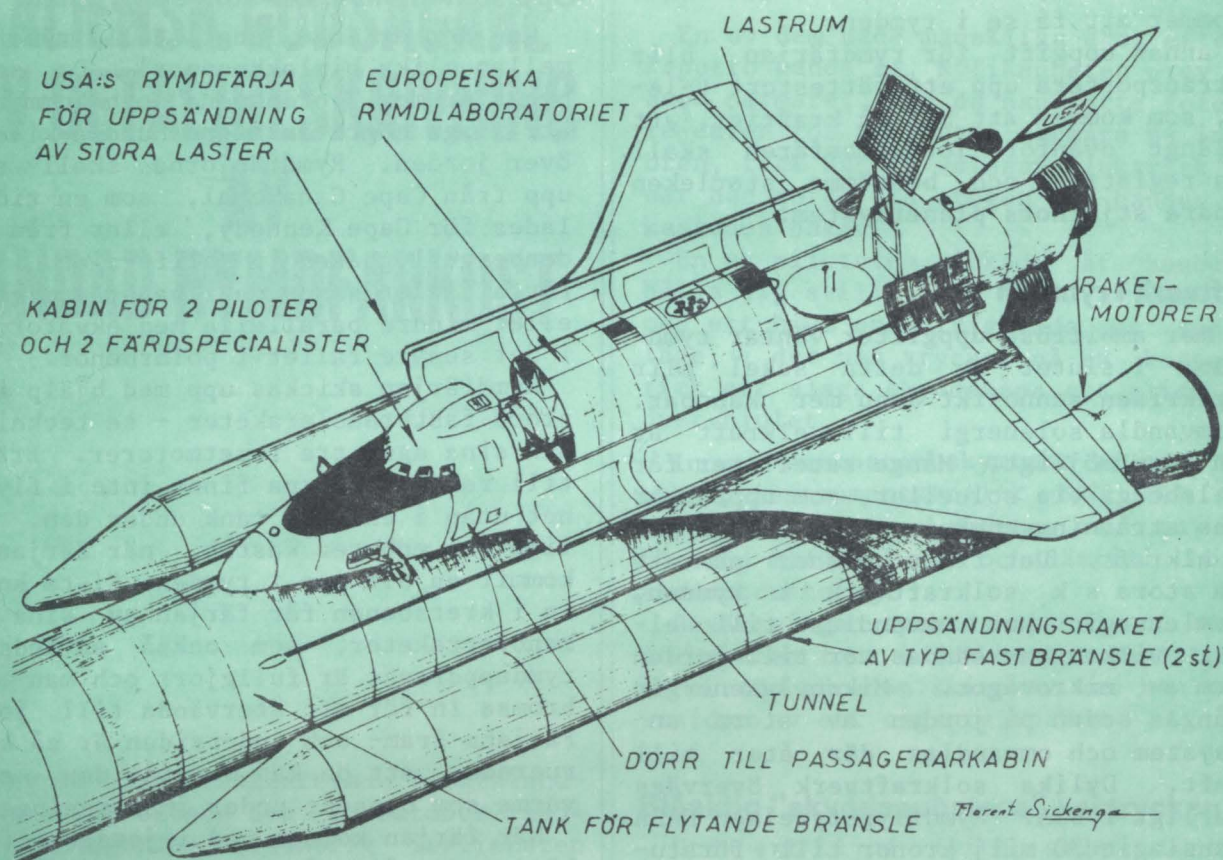
Det största rymdprojektet efter USA:s bemannade mänlandningar och månadslånga rymdflygningar med Skylab blir det nya transportsystemet med rymdfärjor. Från och med slutet på detta decennium fram till sekelskiftet skall flera hundra rymdflygningar göras med rymdfärjor. Med dem kan stora och tunga laster fraktas i banor runt jorden, och möjligheten öppnas att sammanbygga rymdstationer och satelliter av helt andra dimensioner än vi hittills sett.

Rymdfärjan, vad är det för ett slags maskin? Det är ett raketdrivet flygplan med en deltaformad vinge (trekantig vinge), ungefär i samma storlek som Douglas DC-9, försedd med ett lastrum som är 18 meter långt och 4,5 meter i diameter. I detta kan laster av upp till 29 500 kg fraktas till en 240 km hög satellitbana ungefär längs ekvatorn, eller 18000 kg i en satellitbana över polerna. Rymdfärjorna skall ersätta alla USA:s nu existerande bärraketer, med undantag för de minsta. Bärraketerna kan nämligen bara användas en enda gång och är därför dyra och olämpliga för de planer man har för framtiden.

Rymdfärjan däremot kan användas minst hundra gånger, och är på grund därav mer ekonomisk. Till en början skall man bygga fem rymdfärjor, s k space shuttles, för en summa av 30 miljarder kronor! Trots denna stora kostnad räknar man med att spara pengar. Att sända upp en last av ca 18 ton kostar med en vanlig bärraket 150 milj kronor, med rymdfärjan knappt 50 milj kr. Runt 80-talet skall "busslinjen till rymden" öppnas.

Stort rymdlaboratorium första last

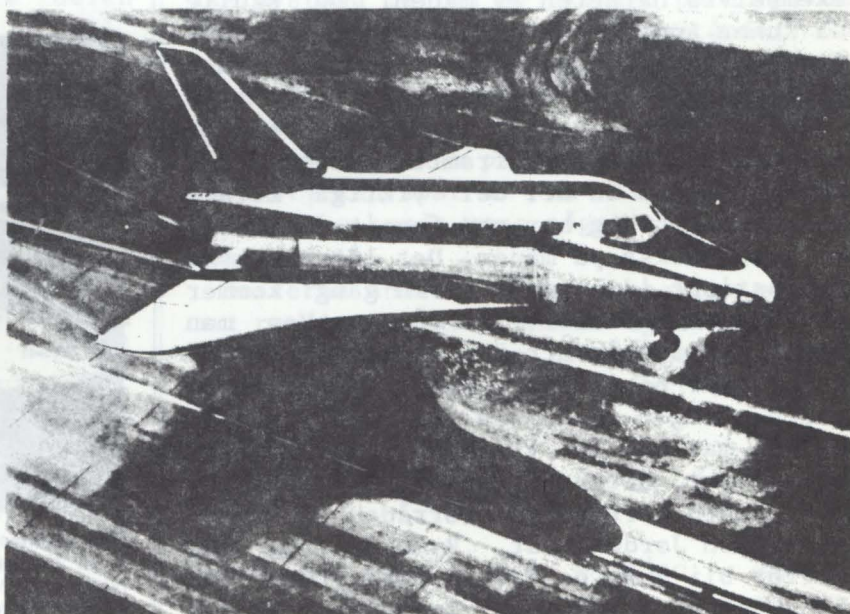
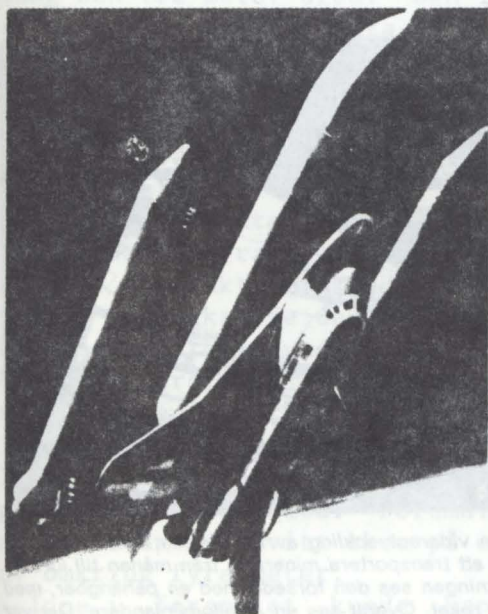
En av de första uppgifterna för rymdfärjan blir att transportera ett europeiskt rymdlaboratorium, som nu byggs av nio olika nationer anslutna till den europeiska rymdorganisationen ESRO. Femtio olika firmor i Europa är inkopplade på tillverkningen av detaljer till rymdlaboratoriet, och flera tusen människor har sin anställning tryggad för många år framåt. Rymdlaboratoriet är avsett för forskning på olika områden, såsom studiet av rymdstrålning, svetsning av olika metaller i rymden (under viktlost tillstånd och i absolut vacuum), samt för medicinska experiment.

Rymdfärjan, som byggs i fem exemplar, skall provflygas år 1978. Den ses här med det europeiska rymdlaboratoriet som last. Under rymdfärjan ses de båda fastbränsleraketerna för uppsändningen, vilka också kan återanvändas. I mitten den stora centraltanken; enda detaljen som inte tas till vara efter uppsändningen, utan således är en engångsartikel.

Utöver de fyra astronauter som skall bemanna rymdfärjan, två piloter och två tekniker, skall minst tre vetenskapsmän finnas i laboratoriet, som inte skall lösöras i rymden. Laboratoriet skall under hela färden - som beräknas vara från

en vecka upp till 30 dagar - vara förenat med rymdfärjan. Vi kan bara hoppas att de sju människor som tillsammans förfogar över världens förnämsta observationsinstrument också skall vara objektiva och får tillfälle att meddela inte bara om

På ca 43 kilometers höjd är rymdfärjans båda hjälpraketer utbrända. De skjuts bort med hjälp av åtta små raketer. Rymdfärjan sänds upp som en raket, men landar som ett flygplan.

sina experiment, utan också om allt annat de kommer att få se i rymden.

En annan uppgift för rymdfärjan blir att transportera upp ett jättestort teleskop, som kommer att bli så kraftigt, att det långt ovanför jordatmosfären skall kunna registrera och bestämma storleken på andra stjärnors planetsystem!

Elkraftverk i rymden

Än mer ambitiösa uppgifter väntar rymdfärjan. I slutet av detta sekel blir energikrisen sannolikt ännu mer kännbar. Att omvandla solenergi till elkraft är redan idag möjligt. Många satelliter får sin elenergi via solceller, som uppfångar solens strålningsenergi och omvandlar den till elkraft. Det finns planer på att bygga stora solkraftverk i rymden, där solenergin kan omvandlas till elkraft, vilken kan sändas ner till jorden i form av mikrovågor. Mikrovågsenergin uppfångas sedan på jorden av stora antennsystem och omvandlas där åter till elkraft. Dylika solkraftverk övervägs allvarligt i USA. Rymdflygstyrelsen NASA har anslagit 30 milj kronor till förstudier. Det blir ofantligt stora kraftverk, som skall kunna leverera tiotusen Megawatt (MW) var! För att bygga dem bit för bit ute i rymden behövs många rymdflygningar med färjorna.

Mineraler från månen

I början av 2000-talet kan det tänkas att nya rymdfärjor måste byggas, som inte enbart är avsedda för trafik mellan jorden och rymden alldeles omkring vår planet, utan också kan transporteras till exempelvis närheten av månen. De skulle då kunna användas som lastpråmar, för att frakta dyrbara mineraler med från månen till jorden.

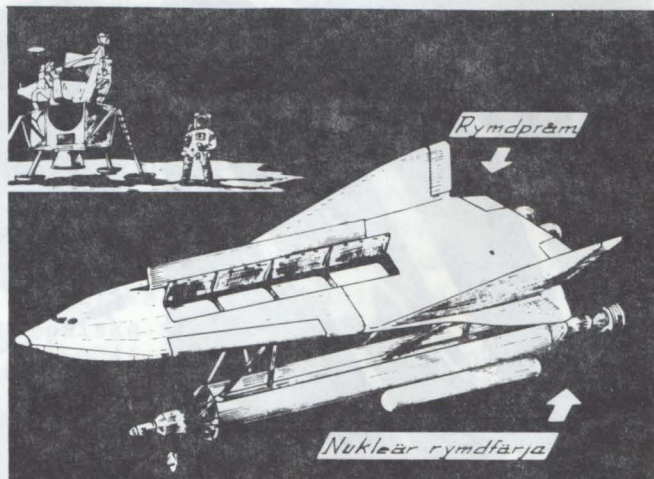
Det är nämligen så illa ställt hos oss på jorden, att vi i framtiden kommer att lida brist på en hel del viktiga metaller. Tursamt nog har man funnit de flesta av dessa också på månen. Det låter kanske fantastiskt idag, att vi en gång kommer att hämta mineraler från månen. Men man skall komma ihåg att de bergarter vi förfogar över på jorden - och i framtiden på månen - utgör råvarorna till vårt tekniska och materiella välstånd. Ju mer vi producerar, bilar, flygplan, TV-apparater etc, desto fortare går förråden på "rymdstationen Jorden" åt. Rymdfärjorna kan därför bli just det transportsystem som kan lösa våra problem, om de kan sändas längre ut i rymden och hämta mineraler från månen, eller någon annan himlakropp.

Upp som en hiss, ner som ett flygplan

Men det är ännu långt till rymdfärjor mellan olika himlakroppar! De som nu byggs är mer "jordbundna" och kommer inte att flyga högre än några hundra kilometer över jorden. Rymdfärjorna skall sändas upp från Cape Canaveral, som en tid kallades för Cape Kennedy, eller från Vandenberg-flygbasen i Kalifornien. I det förra fallet sänds de i banor som går mer eller mindre parallella med ekvatorn, och i det senare fallet i polarbanor.

Rymdfärjan skickas upp med hjälp av två stora fastbränsleraketer - se teckningen - och sina egna tre raketmotorer. Bränslet till raketmotorerna finns inte i flygplanet utan i en stor tank under den. Samtliga tre enheter kastas, när färjan har kommit en bit upp i rymden. Sista knuffen in i kretsbanan får färjan av sina egna manöverraketer, som också används när rymduppdraget är fullgjort och man måste bromsa in för att återvända till jorden. Färjans fram- och undersidan är så konstruerade, att de kan motstå den enorma värme som uppstår under inbromsningen.

När färjan kommer ned i jordatmosfären, börjar den åter fungera som ett flygplan och kan de sista milen styras som ett vanligt flygplan till Cape Canaveral, där det kan landa på ett speciellt flygfält, som man nu håller på att bygga. Men rymdfärjorna kan i nödfall landa på vilket flygfält som helst. De stora fastbränsleraketerna som används under uppsändningen kan återanvändas. Däremot är den stora cigarrliknande tanken i mitten under färjan en engångsartikel.

Rymdpråmen, en vidareutveckling av rymdfärjan, kommer en bit in på 2000-talet att transportera mineraler från månen till jorden. Nederst på teckningen ses den försedd med en påhängbar, med kärnkraft driven raket. Överst ses en Apollomånlandare. Det var de första månastronauterna och deras bräckliga farkoster som lade grunden till att utforska månen och en gång i framtiden använda dess rikedomar.

ITALIENSK GODSÄGARE GAV DETALJBESKRIVNING AV LANDAD RYMDFARKOST

En av de bäst dokumenterade tefatslandningarna inträffade den 25 oktober 1954 på en lantegendom tillhörig italienaren *Carmelo Papotto* strax utanför Tripolis.

Tidigt på morgonen begav sig Papotto ut på sin sedvanliga inspektionstur över ägorna och gick för att träffa herdarna som vaktade hans hjordar. I närheten av en nyligen upplöjd jordbit såg han någonting sänka sig från skyn ned mot marken. Det liknade en snöflinga. Föremålet landade ett tiotal meter ifrån honom. På så nära håll såg det mest ut som en strömlinjeformad bil med en stjärtfena i form av ett roder. Flygkroppen var sex meter lång och tre meter bred. Den inre delen av farkosten tycktes vara av en metall, som till färgen påminde om aluminium. Den genomskinliga kupolen var indelad i sektioner. Under "nosen" syntes två åt sidan riktade strålkastare, och i mitten fanns en lejdare.

Föremålet tycktes vila på sex hjul, fyra parställda framhjul och två bakhjul. Papotto som sakta gick närmare föremålet tyckte sig också se under flygkroppen två hornformade rör, under det att han på överdelen urskilde "i fören och aktern" två "radioantennar".

Från den bakre delen stack ett par cylinderformiga rör fram, vilka liknade piporna på en kulspruta. Föremålet omgavs av ett bländande vitt sken på en omkrets av omkring fyra meter.

Inne i föremålet kunde han se fyra "män" iförda gulaktiga dräkter och med ansiktena dolda.

Gick för nära — fick våldsam stöt

En av dem hade mänskliga drag efter vad Papotto kunde se. Nyfikenheten drev honom ännu närmare, men då han satte foten på lejdaren för att titta närmare på interiören, fick han en våldsam elektrisk stöt, när han rörde vid stegen med handen. Han kastades bakåt.

En av piloterna vinkade åt honom att hålla sig stilla. En annan av dem sänkte ned ett hjul och dirigerade det sedan i läge, i det han tryckte på en knapp som fick ett slags skyddskåpa att glida fram över hjulet.

Inne i farkosten skymtade bänkar eller säten, instrumentpaneler och ett slags radioapparat, som sköttes av en "man" försedd med hörlurar och därtill hörande sladdutrustning.

Besättningen tycktes sysselsatt med instrumenten inne i farkosten. Papotto kunde därför göra en skiss av vad han såg på utsidan av ett cigarrettpaket.

Blåaktig "skyddssubstans" i avtrycken

Utan ett ljud lyfte sedan föremålet från marken efter att ha uppehållit sig där omkring tjugo minuter och steg vertikalt ett 50-tal meter, varefter det i svindlande fart försvann i östlig riktning.

Undersökningar på platsen för landningen avslöjade "hjulavtryck" på 10 cm bredd och med rektangulärt mönster. Varje liten avtrycksruta mätte 3 cm. Markavtrycken återgav mönstret från fyra framhjul, vilka måste ha varit parkopplade ungefär som på släpvagnen till en lastbil med ett axelavstånd mellan de två hjulparen på ca 10 cm. Två bakhjul med axelavståndet 50 cm och snedställda, men centralt lagda i förhållande till framaxeln, fanns också avtecknade.

På marken fanns på de upphöjda delarna av avtrycken spår av en blåaktig färg, som kanske kunde vara något slags skyddssubstans.

Resterna underkastades en kemisk analys men resultatet av denna är ej känt.

Papotto hade aldrig läst några artiklar eller böcker om flygande tefat.

Källa: *Giornale del Mattino*, sabato 30/10 1954, *Solas Boncompagni*
Översättning från italienskan:
Olle Ohman.

ATLANTISFOLKET PÅ HAVETS BOTTEN DRÄR FARTYG OCH FLYGPLAN I DJUPET

Andra och sista avsnittet i artikeln om Djävulstriangeln

I den större delen av "Djävulstriangeln" som omfattar en stor del av västra Stilla havet och dess utkanter, har många mystiska haverier inträffat.

Följande är ett urval:

- År 1953 återfanns fartyget *Holchu* drivande i Indiska oceanen i helt sjödugligt skick men utan besättning. Ett målmat stod framdukat för den fem man starka besättningen.

- I februari 1948 kom ett dramatiskt SOS från det holländska fartyget *SS Ourang Medan* som befann sig i Malackasundet:

"Alla officerare, inklusive kaptenen döda...de ligger i gunrummet eller på bryggan...troligen är hela besättningen död", de sista orden kom stötvis och med stor ansträngning, "jag...dör."

Troligt är att meddelandet kom från radiotelegrafisten.

När fartyget senare bordades, fann räddningsmanskaper att besättningsmännen dött i obeskrivlig skräck. Deras uppspärade ögon och gapande munnar tydde på detta. Till och med kaptenens hund hade dött med tänderna blottade i en morrning. Ändå fanns det inga tecken på strid ombord, och de döda hade inga synliga skador. När fartyget sedan bogserades in mot närmaste hamn, utbröt en mystisk eldsvåda ombord varvid det exploderade!

Detta är ett av de största mysterierna i fartygshaveriernas annaler. Och det som gör fallet så kusligt är att alla de döda besättningsmännen befanns ha tittat uppåt strax innan något hände.

På vad? Ett UFO som sköt någon sorts "dödsstråle", som dödade besättningsmännen och sedan startade den mystiska eldsvådan som utplånade alla spår och omöj-

liggjorde vidare utredning?

Döda män talar inte.

Forskningsfartyg försvann med 14 människor ombord

- I mars 1962 flög ett amerikanskt jetplan över Korea in i ett underligt "moln" och kom aldrig ut igen. Planet och piloten försvann spårlöst i lufthavet. Vid samma tidpunkt som planet försvann rapporterade ett hangarfartyg i närheten att UFOs observerats i området.

- En flygrutt från Japan till Okinawa kan på grund av vädret förorsaka att ett flygplan kommer ur kurs eller förrirrar sig och störtar i Djävulsdjupet. Så lød förklaringen när ett USAF KB-50 tankplan med åtta mans besättning försvann den 12 mars 1957 över Djävulstriangeln. Ingen nödsignal sändes före försvinnandet.

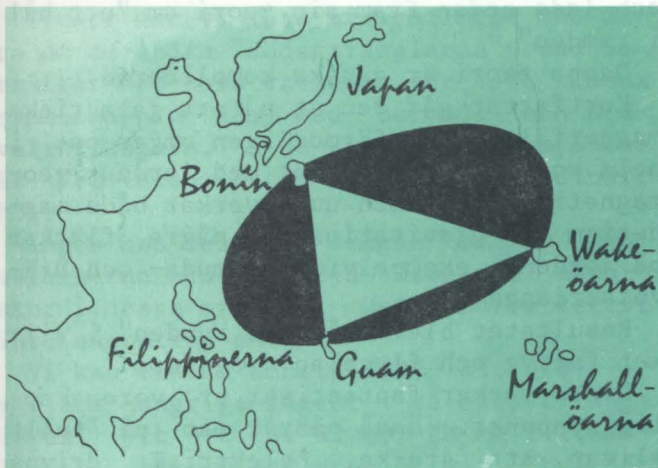
Under Koreakriget försvann ett amerikanskt transportflygplan med 67 soldater ombord över Djävulstriangeln.

- I januari 1955 försvann ett vetenskapligt forskningsfartyg med 14 personer ombord i Djävulstriangeln. Underligt nog, som i många Bermudatriangelfall, återfanns varken vrakdelar eller de dödas kroppar.

Hundratals osynliga UFOs observerades med radar

Det finns starka bevis för att UFOs "avpatrullerar" Djävulstriangeln i jättelika armador.

Under Andra världskriget (datum och andra detaljer betraktas som hemliga och har aldrig frisläppts) flög en armada av

Djävulstriangeln — utgår från en punkt vid Japans kust söderut till Guamöarna, vidare till Wakeöarna och tillbaka till Japan. En "dödszon" där fartyg och flygplan försvinner spårlost! (Illustration och copyright J. O. Sundberg 1973).

UFOs över en konvoj med amerikanska krigsfartyg och flygplan söder om Okinawa. Okinawa ligger nära Djävulstriangelns "oval".

Mellan 200 och 300 UFOs upptäcktes på radar. De befann sig på en höjd av 450 meter och flög med en fart av omkring 1.200 kilometer i timmen. Amerikanska flygplan gjorde på den tiden bara hälften av den farten.

Händelsen blev så känd, att den nu kallas "Ghost of Nansei-Shoto". Men det underligaste av allt var, att föremålen endast sågs på radar. Man kan anta att de osynliga farkosterna hoppades kunna återvända till Djävulsdjupet osedda, utan att ana eller för sent upptäcka att konvojens radar skulle observera dem.

Topp hemlig order till USA-piloterna: "Skjut för att döda!"

Blev UFO-trafiken i Stilla havet så omfattande att den oroade de amerikanska militärerna?

Ja, det finns goda skäl att anta, att så var fallet.

Den 26 juli 1956 utgick en order från Amerikanska flotthögkvarteret i Honolulu, att alla marina flygplan skulle "skjuta för att döda" om de fick syn på ett UFO. Flottan påstod dock, att ordern endast gällde om föremålen var fientliga och först öppnade eld, men det sipprade ut, att piloterna i hemlighet fått order att öppna eld under alla omständigheter.

Ordern var resultatet av den panik som utlöstes bland militärstrategerna i Pentagon sedan UFO-observationerna i Stilla havet tenderat att öka. Observera att ingen sådan order gavs till de marina piloterna eller flygvapnet i Atlanten!

Var det möjligt, att Stilla havets Djävulstriangel är farligare än Bermudatriangeln i Atlanten?

Mystisk kraft drog plan i Djävulsdjupet!

Men vad flottan än gjorde reducerades inte antalet försvunna fartyg och flygplan i den gäckande Djävulstriangeln.

— Den 26 oktober 1956 kolliderade en F-84 med en F-86 sedan den förstnämnda jagat ett UFO som rapporterats av radarobservatörer på Okinawa.

År 1953 inträffade en mystisk undervattensexpllosion 30 mil söder om Tokyo och alldeles intill Djävulstriangeln. Därvid sjönk det japanska forskningsfartyget *Mayio Maru* och 41 besättningsmän försvann i djupet.

— Den 10 mars 1954 eskorterade den amerikanska jagaren *Marshall* ett hangarfartyg, båda fartygen stävade över Djävulstriangeln på väg till Hongkong. Plötsligt såg man på jagaren hur ett av hangarfartygets flygplan dök i djupet. Jagaren cirklade i området i tre timmar men kunde varken hitta planet eller dess pilot. Kort därpå dök ännu ett flygplan i djupet och sågs aldrig mer.

Det verkade nästan som om något drog planen ur luften och ner i det mörka hemlighetsfulla Djävulsdjupet.

Vetenskapsmännen och militärerna avfärdar UFO-teorin

Vad som mest bekymrar flottan och flygvapnet är att plan efter plan som flugit mellan Japan och Guam försvunnit spårlost. Guam är, som kartan visar, ett av hörnen i Djävulstriangeln.

Nu kommer vi till vad slags fara som kan lura i den farliga delen av området?

Som vanligt har vetenskapsmän och militärer sagt, att UFO-rapporterna från området är nonsens och i stället försökt finna mera ortodoxa förklaringar. En av dessa är att både Bermuda- och Djävulstriangeln är placerade i områden, där varma och kalla cirkulationsströmmar kolliderar och skapar våldsamma sjöar och starka vindar.

Men det måste i så fall vara ännu svårare förhållanden i trianglarna, ty en handfull meddelanden från fartyg och flygplan som försvunnit i Djävulstriangeln (och Bermudatriangeln), berättar om kompasser som blivit "tokiga", och att all uppfattning om positionen försvunnit.

En annan teori hävdar, att en gigantisk meteor i svunna tider slagit ned i området och försvunnit i djupet på den plats där Djävulstriangeln är belägen och att den alltså ligger där nere. Meteoren är förmodligen starkt magnetiserad och påverkar därför kompasser.

Men att sedan inbilla sig, att *två* magnetiska meteoriter skulle slå ned på nästan *samma* latitud på andra sidan jordklotet är att föra tillfälligheternas spel för långt.

Ett annat mysterium kommer i dagen.

Majoriteten av alla fartyg och flygplan som försvunnit i Djävulstriangeln har inte sänt ut någon nödsignal. Därför måste någon *elektromagnetisk* egendomlighet vara förknippad med området, varigenom tydligen alla radiokommunikationer tystats.

Finns Atlantis, Lemuria och Mu i dödstriangelarna?

Vissa ufologer har ett annat svar; att det i Djävulsdjupet ligger ruiner av det forna Lemuria och Mu, medan Atlantis finns i Bermudatriangeln. Både Mu och Atlantis har sammankopplats med UFOs som antingen varande kolonier på jorden befolkade med rydmmänniskor, eller också som hemvist för jordmänniskor med direktkontakt med de varelser som bemannar UFOs.

I vilket fall som helst går en teori ut på att lämningar efter civilisationerna fortfarande existerar i oceanerna, kanske i stora kolsyrade kupoler. Precis som UFOs drivkraft orsakar den kända EM- (elektromagnetiska) effekten, orsakar kanske Mu-folket och Atlantismänniskornas starka elektromagnetiska fält via sina kupoler. Dessa krafter kunde då skapa de magnetiska egenheterna i Djävulsdjupet och Bermudatriangeln. Eller - vilket allt fler ufologer tror - kan dessa krafter *avsiktligt* användas för att sänka fartyg och flygplan så att deras besättningar kan tillfångatas.

Flygplan och fartyg sugas upp i rymden...

Låt oss se på en annan teori.

Experiment som företogs på ett forskningsfartyg år 1954 indikerade att en "märklig magnetisk kraft som kom uppifrån hade upptäckts i Key West Karibiska området" - Bermudatriangeln.

Observera att kraften kom *uppiifrån*, alltså tvärtemot den tidigare teorin.

Vad kunde det betyda?

Den nu avlidne Wilbert B. Smith från Kanadas "Project Magnet" (en UFO-undersökningskommission) studerade mysteriet

och lade sedan fram sin teori om "ett hål i rymden".

Denna teori är ganska komplicerad.

Kortfattat går den ut på att galaktiska magnetfält, som förmodligen omger oss i hela kosmos, kolliderat med jordens geomagnetiska fält och nu påverkar både magnetism och gravitation på några fläckar på jorden, exempelvis Bermuda- och Djävulstriangeln.

Resultatet blev "hålet i rymden" i vilket fartyg och flygplan drogs upp.

Detta verkar fantastiskt ur vetenskaplig synpunkt. Ändå påstår man på fullt allvar att starka, elektriskt drivna "skorstenar" eller "heta torn", liknande virveln av en tornado, skulle ha formats och sugit upp fartyg, flygplan och människor bortom jordens atmosfär.

Wilbert Smith, som offentligt uttalat att han trodde på UFOs existens, vågade emellertid inte gå längre, men andra ufologer vågade.

De antog, att rydmmänniskorna inte skapat dessa "magnetiska källor", utan bara att de *kände till* dem. Antingen som ett utslag av medlidande eller också för att samla människor för studier, stationerade de sedan sina gigantiska tefat vid ändarna av "lufthålen" och tog ombord offren.

Ytterligare fyra "dödstrianglar"!

Det finns kanske andra områden liknande Djävuls- och Bermudatriangeln.

Den välkände biologen och "abnormitetsforskaren" Ivan Sanderson har hittat bevis för att liknande fartygs- och flygplansförsvinnanden ägt rum på fyra andra platser på jorden - i Medelhavet, nära Sydamerikas östkust, nära Afrikas sydöstkust och nära Australiens östkust.

Ändå finns det ytterligare tre "dödstrianglar" i den norra hemisfären och tre i den södra.

Anmärkningsvärt är att trianglarna ligger utbredda på nästan lika långt avstånd från varandra!

Sanderson säger, att de alla har en sak gemensamt; de är "kanalerna" där varmt tropiskt vatten kolliderar med kallt arktiskt eller antarktiskt vatten.

Sanderson tror inte på de olika UFO-rapporterna. Han anser, att dessa fenomen har sin naturliga förklaring och sätter dem inte i samband med de många trianglarna. Han säger, att stora värmekollisioner av vatten skapar våldsamt sjögång och kraftiga vindar samt magnetiska störningar, som i sin tur får räknas som orsaken till försvinnandena av fartyg och flygplan.

Tyvärr har vi inte tillräckligt med data om de andra "dödstriangelarna" vad beträffar UFO-observationer för att kunna sammankoppla dem med Bermuda- och Djävulstriangeln. I de sistnämnda områdena är UFO-intensiteten dock extraordinärt hög.

Ingen kan besvara frågan *varför* UFO-varelserna skulle vilja kidnappa människor i dessa områden. Deras motiv vet vi inte någonting om.

Vi kan endast konstatera, att UFOs jagar som hungriga fåglar i de båda trianglarna. Och att det är mer än en tillfällighet, att trianglarna blivit "två dödens zoner" där fartyg och flygplan försvinner på ett oförklarligt sätt tillsammans med sin besättning.

Nästa krig interplanetariskt!

General Douglas MacArthur var som vi alla vet överbefälhavare för de allierade styrkorna i Fjärran östern under Andra världskriget, och alla rapporter om UFOs i Djävulstriangeln gick direkt till honom.

Det var MacArthur som den 9 oktober 1954 gjorde följande häpnadsväckande uttalande för ett antal krigskorrespondenter:

"Världens nationer måste ena sig, ty nästa krig kommer att bli ett interplanetariskt krig. Världens nationer måste en dag bilda en gemensam skyddsbarriär mot en attack av människor från andra planeter."

Han nämnde inte, att nästa krig *kanske* skulle bli interplanetariskt. Han sade, att det *skulle* bli det, och att *vi* måste bilda en gemensam skyddsbarriär mot fienderna från rymden.

Hur kunde han göra ett så rättframt uttalande?

Vad visste han som vi inte vet?

Blev han övertygad om att UFO-varelserna var fientliga när han fick rapporterna från Djävulstriangeln?

Eller hade han ännu mer direkta bevis, t.ex. att amerikanskt flyg varit inblandat i luftstrider med UFOs - och lidit förluster.

Begravda i hemliga arkiv i Pentagon, oåtkomliga för allmänheten, ligger kanske de bevis som avslöjar att UFOs hemlighet döljer sig i den mörka, olycksbådande Djävulstriangeln.

Källa: SAGA's UFO Special 1971. Artikel av Otto Bindner. Övers. och bearbetning av det am. originalet J. O. Sundberg.

BESLÖJAD JUNGFRU MARIA SÅGS ÖVER KAIRO-KYRKA

Den 2 april 1968 visade sig för första gången en beslöjad andevarelse, som svävade över en kyrka i Kairo. Sedan dess har synen flera gånger iakttagits av tusentals människor, som samlats utanför helgedomen för att beskåda undret. Många åskådare menar, att vad man fått se är den heliga jungfrun själv, som välsignande höjer händerna över de församlade.

Innan Mariafiguren visade sig, föregicks fenomenet av ett "mystiskt" ljus med växlande former. Ibland bildades en glob med ett så starkt sken, att ögat måste vänja sig vid detta några minuter, innan figuren där innanför kunde iakttas. Ibland iakttogs ljudlösa blixtar, "stjärnfall" eller en skur av gnistor, som liknade diamanter.

Uppenbarelsen åtföljdes av väsen, som liknade duvor men var större än dessa. De svävade på orörliga vingar i glidflykt och skyndade snabbt förbi. De var bländande vita och utstrålade själva ljus. De kunde iakttas såväl före, under och efter det egentliga fenomenet.

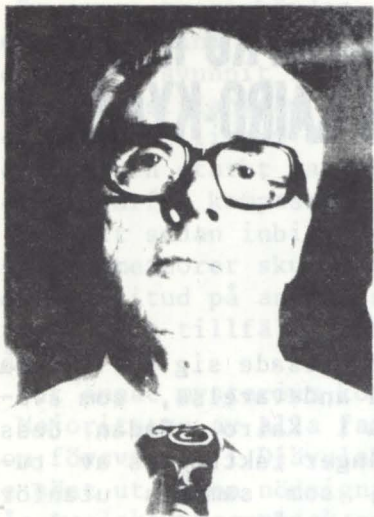
Under den tidsperiod visionen framträdde, samlades hundratusentals åskådare på gatorna, varför myndigheterna lät utrymma några hus i närheten för att bereda plats åt de många människor, som lockades till platsen.

Många av ögonvittnesberättelserna innehåller detaljer såsom exempelvis "...en krona på jungfruns huvud"... "hon höll en olivkvist i handen"... eller..."bar Jesusbarnet i sina armar".

Fotografierna visar dock endast en tämligen konturlös "mänsklig" skepnad.

Liknande händelser rapporteras från Spanien, där ärkebiskopen av Sevilla har förbjudit pilgrimsfärder till en olivdunge nära Palma de Troya. Flera kvinnor uppger sig på denna plats ha sett både jungfru Maria och Jesus. Det var emellertid endast "videntes", d.v.s. synska personer, som kunde iaktta dem. Ärkebiskopen beskrev synerna som ett utslag av "kollektiv hysteri av vidskeplig karaktär".

(Space Link nr 4, 1971.
Övers. från eng. Olle Öhman)

Erik Björ (bilden) såg vintern 1925 tillsammans med en kamrat ett landat UFO på drygt 100 meters håll.

UFO-LANDNING UTANFÖR RÄTTVIK ÅR 1925

Erik Björ från byn Blecket i Rättviks socken berättar följande som han upplevde 16 år gammal, vilket etsat sig fast i hans minne.

- Det var vintern 1925, jag kan inte minnas exakt vilken månad, men det var mycket snö. Det var klart och vindstilla och jag gick på kvällen för att hälsa på i en familj i byn. Då jag kom upp på deras veranda, tittade jag västerut åt Siljan till och fick då se över Hedsåsberget ett föremål något större än en aftonstjärna, som skiftade färg i starkt gult och rött.

Ljuset steg och sjönk hela tiden varför jag blev uppmärksam på det. Det stod stilla och jag tittade på det, men rätt som det var så *ramlade* det ner bakom berget. Precis som när en sten faller rakt ned. Detta gjorde att jag hajade till, för jag hade aldrig sett något stjärnfall av den storleken.

Jag gick in till familjen och talade om vad jag hade sett, och de kom ut. Medan vi stod där och talade, kom den upp igen och stannade på precis samma höjd. Naturligtvis blev vi intresserade. Det är svårt att säga, hur länge vi tittade på den innan den började sätta sig i rörelse söderut samtidigt som den steg i höjd och stannade igen över ett berg som heter Råberget. Storleken verkade nu som en van-

lig stjärna. Vi var fundersamma på vad detta kunde vara.

Plötsligt började den sjunka igen. Den liksom sänkte sig sakta, samtidigt som den växte i storlek och kom åt vårt håll. Den gick mot södra änden av byn och sjönk hela tiden. Min kamrat och jag stack iväg åt det hållet där föremålet gick ned. Vi var ganska rädda men samtidigt nyfikna, varför vi småspringande avverkade den ca 500 m korta sträckan till byns sydända.

Föremålet låg på snön i en svacka ca 100-150 m från vägen där vi stod. Runt om platsen fanns enstaka träd och en ängslad. Vi var nu verkligen rädda och vågade inte närma oss mera. Då föremålet låg i en sänka och det var mycket snö, kunde vi inte se det. Däremot var det ett blåvitt, väldigt starkt sken omkring, som återkastades av ladan och träden. Skenet avtog och det blev mörkt. Så flammade det upp igen till samma ljusstyrka. Detta pågick flera gånger. Efter en stund fick vi se, att det på något vis höll på att ändras. Vi såg att det lyfte sakta snett upp mellan träden. Det var nu ett intensivt gulvitt sken, som bländade oss och vi kunde inte uppfatta några detaljer. Det steg och satte kurs mot berget. Farten var ungefär som en helikopters, och framme vid berget stannade det på exakt samma höjd och ställe som tidigare. Vi begav oss då hem till min kamrat igen.

Där, stående på gårdsplanen, såg vi föremålet göra precis samma resa en gång till och gå ned på samma plats. Efter andra resan när det kom tillbaka till utgångspunkten, steg det inte ovanför berget, utan gick ned på marken framför berget och slocknade. På denna plats fanns ingen bebyggelse, men på 1800-talet företogs där grävningar efter mineral.

Sedan såg vi ej föremålet mera. När jag gick hem var jag så rädd, att knäna höll på att vika sig och jag vågade inte tala om för mina föräldrar vad vi upplevt.

Jag berättade det sedan för min lärare. Han sade då, att det nog är någonting sådant som de gamla såg förr och som "det blev skrock utav". *De sade sig ha sett trollen åka mellan bergen i eldvagnar för att hälsa på varandra och ha trollbröllop.* Men han menade, att vid berg där det fanns malm, kunde det tränga upp gaser av något slag, som var självlysande och som innehöll någon magnetisk kraft. Dessa drogs mot berg där det fanns motsvarigheter, så att dessa gasmoln liksom sökte kontakt med varandra. En intressant förklaring tyckte jag då.

(Intervju: Ingvar Damm. Bearbetn. och foto: T. Berthelsen)

"KAFFEBURK" MED SKYNKE SVÄVADE ÖVER KINNA

Strax efter kl. 7 på söndagsmorgonen den 24 februari i år stod John Höglund, Kinna, tillsammans med sin gode vän Konstantin Aid från Borås på gårdsplanen till Höglunds hem i Kinnahult. Det var en klar och vacker morgon, och de två vännerna stod beredda att i bil bege sig ut i jaktmarkerna. De hoppades på att kunna "knäppa" en och annan räv under dagen. Plötsligt fick Höglund syn på något uppe i skyn som han först tog för en stjärna. Men han förstod snart, att någon vanlig stjärna kunde det inte röra sig om.

Höglund rusade in efter kikaren och riktade den upp mot himlen. Då fick han syn på något som han gärna vill kalla "det märkvärdigaste jag någonsin sett i hela mitt liv". Ty rakt ovanför honom stod något som mest liknade en stor "kaffeburk". På marknivå var vädret mycket stilla och lugnt, men han kunde se att ett skynke av något slag fladdrade ut över kanten på "burken". Det besynnerliga föremålet - "burken" - såg ut att vara av något slags omålad metall. Kanske att det slutade i konform nedtill - om detta kan han inte med säkerhet uttala sig.

- Men medan jag stod där och tittade genom kikaren såg jag att skynket bytte plats och började fladdra ut från andra sidan av "burken". Sedan försvann det där skynket i en handvändning, och i stället såg jag någonting som satte i gång att fladdra omkring burken.

- Det liknade mest en spiral, en "brudslöja" om jag skall ta till en liknelse, med prickar och ränder i.

De båda jaktkamraterna stod länge och tittade på föremålet ovanför dem. Det kunde väl vara mellan 5 och 10 m högt tror Höglund, som däremot inte kan säga på vilken höjd över marken föremålet befann sig.

- Jag tror inte, att det kan ha varit så högt upp, menar han, eftersom vi kunde se så många detaljer. Men jag antar, att det måste ha funnits någon inne i "burken" som skötte om det hela eller också var det någon personal på marken som åstadkom de där konstiga manövrerna, tillägger han eftertänksamt.

Burken stod kvar på himlen, orörligt svävande med den fantastiska spiralen

NATTLIGA BILISTER MÖTTE ÄGGFORMAT LJUS PÅ VÄGEN BORLÄNGE-LUDVIKA

Örjan Sohlberg, Örebro, och hans kamrat Nils Blomkvist från Södertälje blev en natt i mars 1965 vittne till hur ett märkvärdigt, äggformat ljus som svävade över vägbanan framför deras bil plötsligt lyfte och försvann.

- Min kamrat Nils Blomkvist och jag färdades med bil från Borlänge till Ludvika, berättar Sohlberg i sin rapport till UFO-Sverige, då vi plötsligt fick syn på vad vi först trodde vara "en svagt lysande vägs skylt" långt framför oss på vägen. Vi tycktes emellertid inte komma fram till vägs skylten någon gång.

I bilen gissade de två kamraterna på vad ljuset kunde vara. Det försvann i-bland och återkom sedan på raksträckorna.

När de närmade sig från Idkerbergets samhälle, kunde de se att ljuset stannat och att de nu snabbt nalkades det.

Det var en "fosforgrön ljuskälla", heter det i rapporten och det såg ut som "ett liggande ägg". Ljuskällan täckte hela vägbanan (ca 10 m bred) och befann sig 1-2 m ovanför vägen.

- Vi stannade bilen 75-100 m från föremålet. Detta gled av vägen och fortsatte framåt parallellt med vägbanan och bakom det första huset för att sedan försvinna. Vi hade då startat bilen igen och åkt jämsides med ljuset.

Föremålet försvann bakom huset och vi såg hur träden lystes upp och trädtopparna vajade som när det blåser, då skenet drog förbi. Klockan var vid tillfället omkring 3 på natten.

Vädret var vindstill med ca 15-20 graders kyla. Hela observationen tog ca 5 minuter, och under denna tidrymd mötte de två resenärerna inget annat fordon på vägen, heter det slutligen i rapporten.

virvlande runt, runt. Till sist måste de två slita sig från skådespelet och ge sig ut till de väntande rävarna i tassemarkerna.

Ännu ett UFO alltså, som gäckar alla försök till rimlig förklaring.

O.Ö.

DÅ ÖPPNADES HIMMELEN

**Profeten Hesekiels rymdskepp
i den modernaste teknikens
belysning**

Thorvald Berthelsen

Tre gånger bortfördes judafolket i fångenskap till Babylonien - under Jojakims regering år 605, under Jojakims uppror år 597 och resten av folket år 586. Hesekiel tillhörde dem som deporterades år 597. Liksom Jeremia och Jesaja kallades Hesekiel i en syn till profet. Han såg Herren sitta på en tron, buren av keruber och omgiven av en stark strålgång.

Liksom Jeremia var Hesekiel av prästsläkt. Han uppträdde 34 år efter Jeremia, som hade verkat i omkring 40 år. Man kan inte med bestämdhet avgöra om Hesekiel har tjänstgjort som präst före fångenskapen, men hans grundliga kännedom om bl.a. tempeltjänst tyder på detta. I övrigt får man en klar bild av hans rika begåvning och höga bildning.

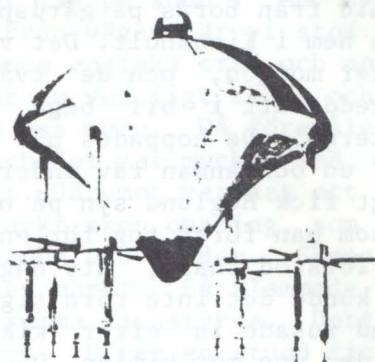
Sammanlagt sex gånger fick Hesekiel uppleva "Herrens hand". Härmed avses de starkaste upplevelserna i profetens gudsförhållande och detta gäller särskilt budskapet från ovan.

Så sent som på Jesu tid hade rabbinerna det besvärligt när det gällde att lämna Hesekielboken plats bland de heliga skrifterna. Då gamla testamentet ca 100 år e.Kr. kodifierades, samlades och blev den bok vi nu har, upptogs om än med tveksamhet Hesekiel i Kanon. Han har alltså en viss profetisk frihet som för med sig vissa avvikelser från moselagens

J. F. Blumrich

DÅ ÖPPNADES HIMMELEN

PROFETEN HESEKIELS rymdskepp
i den modernaste teknikens belysning

BERGHS

bestämmelser. Det sägs att rabbi Hananja ben Hiskia skall ha förbrukat 300 tunnor olja till sin studerlampa, innan det lyckades honom att reda ut motsägelserna mellan Mose och Hesekiel.

Såg redan Hesekiel rymdskepp?

Vad är det Hesekiel skildrar? Lika våldsamt som han själv konfronterades med det som hände, lika våldsamt låter han händelserna under detta första möte svala in över läsaren. Berättar profeten Hesekiel om reellt existerande rymdskepp? Denna tolkning har i vår tid framlagts av ett flertal olika bedömare.

NASA-ingenjören J.F. Blumrich ansåg att dessa slutsatser inte kunde vara riktiga. I sin bok "*Då öppnades himmelen*" som nu föreligger i svensk översättning (Berghs) säger Blumrich: - Följaktligen bestämde jag mig för att utnyttja Hesekiels egna uppgifter för att vederlägga och klart påvisa ohållbarheten i dessa påståenden. Aldrig tillförne har väl ett fullständigt nederlag inneburit en så rik belöning, varit så fascinerande och så glädjande för förloraren!

Blumrich har med Hesekiels berättelse genomfört en omsorgsfull analys av de rymdskeppsdelar som profeten beskriver

och dessas funktion. Detta under utnyttjande av de kunskaper vi sitter inne med på raket- och rymdskeppsteknikens nuvarande stadium. Härvid har framkommit att Hesekiel sett och upplevt minst två och högst fem olika rymdskepp av samma typ under en tidsperiod av 20 år.

Man förvånar sig över att finna en teknisk nivå, som på intet sätt framträder som fantastisk utan, tvärtom, som till och med i allra extremaste fall redan nu ligger nästan inom möjligheternas gräns för oss själva. Med andra ord, bara ligger ett litet stycke före vår egen tid. Det enda fantastiska är att ett sådant rymdskepp var en reell verklighet redan för 2.500 år sedan. I den svenska översättningen av J.F. Blumrichs bok finns en bilaga som kompletterar den allmänna beskrivningen med rent tekniska informationer, diagram och matematiska beräkningar.

"Väsen som blixtrar"

Det enda i Hesekiels bok som Blumrich ställt sig frågande inför är kap. 1 vers 14: "Och väsendena hastade fram och tillbaka liksom blixtrar". Författaren säger här, att naturligtvis kan en så stor massa som rymdskeppet inte bokstavligen ha rört sig med blixstens hastighet! Bland de hundratusentals dokumenterade UFO-observationer som gjorts över hela världen i vår tid är just dessa manövrar, de höga hastigheterna och de häpnadsväckande kursändringarna ett välbekant faktum. Å andra sidan har Blumrich utrustat rymdskeppet i Hesekiels bok med en atomreaktor som huvudmaskineri och därutöver raketdysor med tillhörande lagertankar innehållande 36 ton bränsle för återfärden!

I Hesekiels bok innebär besöken hela tiden en strävan att andligen påverka människorna. Blumrich säger själv: - Det står klart att det är de yttranden som återges, som är det ur religiös synvinkel viktigaste här. De representerar den andliga kärnan i berättelsen. Även om man som de religiösa kommentatorerna uppfattar rymdskeppen som ett slags gudomliga tronvagnar, måste de ändå ur denna synpunkt betraktas som bisaker, som ett medel för överbringandet av ett budskap, men utan större betydelse i övrigt. Religiöst sett är farkostens betydelse hur som helst långt ringare än buskapets.

Josef F. Blumrich är född 1913 i Steyr, Österrike, och emigrerade 1969 till USA för att arbeta med raketkonstruktioner. Han anställdes vid NASA och är nu chef för avdelningen för projektkonstruktioner. Blumrich är innehavare av åtskilliga

patent inom stålvattenbyggnadsområdet och beträffande konstruktioner av stora raketter. Han förlänades år 1972 NASA:s förtjänstmedalj för "exceptional service".

Jag kan inte låta bli att ta med ett typiskt exempel på orimliga bortförklaringar som ibland kommer fram när Hesekiel diskuteras.

Domprost Gunnar Helander i Västerås fick i ett regionalt radioprogram den 18 november 1973 ge sin syn på frågan om Hesekiel hade bevittnat ett rymdskepps landning. Domprost Helander svarade ordföranden: - Vad jag är särskilt kritisk emot är tanken att tefaten skulle komma från en annan värld och styras av något slags varelser från en planet eller dylikt. Nu berättar visserligen bibeln att profeten Hesekiel i första kap. såg en syn, antingen det nu var en drömsyn eller en verklig syn, en himmelsk företeelse som talade till honom. Det där låter ju mycket intressant och det kan naturligtvis ha varit en verklighet. Men det är en enda människas iakttagelse och inte bestyrkt av andra och man brukar vänta att tro på en sak tills flera vittnen finns. Det kan ha varit en drömsyn och jag tycker det är säkrast vänta att tro på det tills man har säkrare bevis.

Detta svar är inte ett försök till tolkning, utan ett misstänkliggörande av Hesekiels berättelse. Skulle man avfärda övriga skildringar i gamla testamentet med samma argumentering så skulle det få oanade konsekvenser.

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur

700 titlar i lager varav 200 i pocket

Rekvirera våra boklistor!

OBS! Ny lista USA - 1800 titlar!

EDISTA POSTORDERBOKHANDEL

Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överenskommelse per tfn 08-758 62 50.

UFO-GOTLAND SÄTTER PR FRÄMST

Ända sedan UFO-Gotland bildades för två år sedan har ekonomisk knapphet präglat gruppens verksamhet. Trots detta har man hållit sig väl framme i många sammanhang, varför Gotland inte längre framstår som en vit fläck på UFO-kartan. Bland aktiviteterna kan nämnas ett välbesökt informationsmöte och en insändarkampanj som uppmärksammades av Expressen. Ett gott samarbete har etablerats med gotlandstidningarna, som indirekt har gett gruppen en del reklam.

Ingen av UFO-Gotlands medlemmar, för närvarande ett tiotal, kan sägas ha något specialintresse som kommer till uttryck i UFO-arbetet, utan det är snarare intressen av allmän humanistisk art som karaktäriserar gruppens medlemmar och deras handlande i UFO-frågan. Därför kommer kanske den tekniska sidan av UFO-problemet i bakgrunden, men alla måste ju anpassa sig efter sina förutsättningar och möjligheter.

Gruppen har sedan sin tillkomst undersökt ett flertal UFO-fall. En auktoriserad fältforskare finns, UFO-Gotlands ordförande och eldsjäl Frank Östergren.

En gång i månaden kallar han till möte. Någon lokal tillåter inte kassan. Man träffas hemma hos varandra. På mötena redovisas månadens verksamhet, man utbyter tidskrifter, böcker och annat tryckt material, tidningsklipp genomgås, framtida verksamhet planeras osv. Boklistan hålls alltid aktuell, nyheter och officiella meddelanden från centralgruppen och andra sammanslutningar redovisas och diskuteras.

Den gotländska allmänheten görs påmind om gruppens existens genom tidningsannonser och utdelning av broschyrer.

- Om bara vår ekonomi vore något bättre skulle en del av våra idéer, främst på PR-sidan, kunna förverkligas, säger Frank Östergren och kassören, Ola Ekedahl, instämmer. PR är nämligen gruppens kanske främsta verksamhetsgren, menar de själva.

UFO-Gotlands geografiska läge gör att meningsutbytet med fastlandet blir ringa. Ett visst samarbete har man dock med grupperna i Jönköping och Köping.

UFO-UTSTÄLLNING BESÖKTES AV ÖVER 4.000 PERSONER

Årets Hjovial i Hjo den 23-26 maj besöktes av 64.000 personer. Av dessa letade sig över 4.000 in till UFO-Sveriges utställningsrum i Villa Eira. Här gavs en bred information i UFO-frågan alla fyra dagarna mellan klockan 10 - 20. Publiken kunde på åskådligt ordnade bildskärmar ta del av intressanta och kända UFO-händelser. Vidare presenterades litteratur, modeller av UFOs, detektorer m.m. Varannan timme visades en 40 minuters diabolserie med intalad information.

Flera besökare berättade spontant om egna närobbservationer, landningar och i ett fall humanoider. Dessa fall kommer att följas upp och fortlöpande publiceras i UFO-Information. Ett intressant och glädjande inslag bland vår publik var de uniformerade befäl från närliggande förband, men även från marinen och flygvapnet, vilka besökte utställningen. Under de fyra dagarna förekom givetvis heta diskussioner men även många givande samtal. En rad fina kontakter knöts.

Detta är bara ett exempel på den utåtriktade verksamhet som trots vårt svåra ekonomiska läge bedrivs inom UFO-Sverige. Samtliga medarbetare från olika håll stod själva för rese- och hotellkostnaderna. Ett speciellt tack till familjen Gustavsson som under alla dagarna generöst förplägade hela vår sex man starka utställningsdelegation.

NILAS

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES RIKSSTÄMMA 1975

hålls lördagen den 8 mars 1975
i Folkets hus, VÄSTERÅS.

Intern del m kl 10.00 - 12.00,
extern del (öppen för allmänheten) m kl 14.00 - 19.00.

Programmet meddelas i början av nästa år. Föreningar som vill arrangera 1976 års stämma kan redan nu höra av sig till centralgruppen.

VISST KAN VI LÄGGA UT EN KRONA I MÅNADEN FÖR UFO-SAKEN!

Detta upprop riktar sig till alla medlemmar och prenumeranter med intresse av att UFO-frågan når ut till en bredare allmänhet.

Vår organisation är stabil och allmänt erkänd, men den måste göras större och slagkraftigare. Det finns ingen bättre informationsapparat än de många aktiva medlemmarna, vilka fungerar som informatorer för UFO-saken och vår målsättning, men vi måste också använda oss av andra medel.

Vi har hela tiden sagt, att vi genom information kan sätta igång en positiv process i syfte att ge UFO-problemet en betydligt allvarligare behandling än vad som sker idag. Vi måste med andra ord skapa en opinion för UFO och tala om att vi finns till som organisation och utger en medlemstidning.

Detta kan idag med större genomslagskraft endast ske medelst annonsering i de stora tidningarna. Kostnaderna härför är betydande och ryms inte inom UFO-Sveriges mycket knappa budget. Som exempel kan nämnas, att en liten annons på 5 x 10 cm kostar över 800 kronor.

Detta dilemma kan lösas genom en speciell annonsfond, uppbyggd på frivilliga bidrag. Om vi antar, att tusen medlemmar i UFO-Sverige varje månad anser sig kunna lägga ut en krona på denna informationsverksamhet, skulle detta på ett år ge

12.000 kronor till fortlöpande annonsering och därmed en stark expansion av vår gemensamma rörelse.

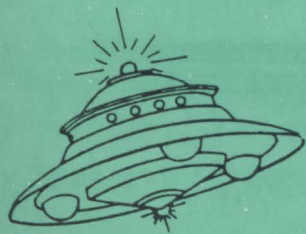
Under våren har ett fåtal medlemmar lagt ut över tretusen kronor på nedanstående standardiserade annons för UFO-Sverige. Gensvaret från allmänheten har varit långt över ställda förväntningar.

Medlemsantalet har genom denna drive ökat med mer än 35% sedan december 1973. Många skriver och uttrycker sin tacksamhet över att de fått kännedom om att vår organisation finns till och att vi utger en speciell medlemstidning, som tar upp UFO-frågan på ett sakligt och engagerande sätt.

Det rör sig således inte om någon planlös annonsering, utan om en väl genomtänkt, redan utprovad och mycket verksam sådan.

För att snabbt få igång denna uppenbart nödvändiga verksamhet har vi här i Köping under sommaren samlat ihop 1.362 kronor och 25 öre, samt översänt detta belopp till Riksorganisationen UFO-Sverige som en första grundstomme i annonsfonden. Du som vill ställa upp och stödja annonsfonden kan insända belopp avseende 6 eller 12 månader, alltså 6 eller 12 kronor till postgirokonto 23 90 52-4, UFO-Sveriges Stödfond. OBS! Skriv "ANNONSFONDEN" på mottagardelens talong till betalningsmottagaren.

Thorvald Berthelsen

"FLYGANDE TEFAT" - UFO

I tidskriften UFO-Information behandlas sakkunnigt in- och utländska UFO-händelser. Här finner Du också art. inom astronomi, parapsykologi, teknik m.m. **Häng med! Läs UFO-Information och ta ställning till en av tidens största frågor!** Pren. 36:—/år = 6 nr. Pg. 8 43 25-0 C A Jonzon. Provex. mot 3:— i frim.

Riksorganisationen UFO-Sverige, Box 311, 591 03 MOTALA.

UFO-INFORMATION VÄXER OCH FLYTTAR — FÖRDUBBLADE UTRYMMEN I NYA LOKALER

UFO-Information bara växer - nu har tidningen vuxit ur de gamla lokalerna i Fornåsa utanför Motala. Fr.o.m. nu är tidningsadressen Lagmansberga Brunnsgård i Skänninge.

- De gamla lokalerna räckte utrymmesmässigt helt enkelt inte till längre, konstaterar Carl-Axel Jonzon, som också funnit för gott att byta bostadsort och "följa med" tidningen till Skänninge.

I och med lokalbytet fördubblas produktionsytan. Tryckeriet håller just nu på att inrymmas i en flygelbyggnad intill gårdens bostadshus i vilket redaktionen inretts. På sikt är tanken att också ordna möjligheter för UFO-intresserade att övernatta i husvagnar eller tält i anslutning till gården. Vykort med kartmotiv över redaktionsgården planeras också att tryckas.

Tidningen UFO-Information har det senaste året vuxit starkt - inte bara i utrymmesbehov. Också upplagan har skjutit - och fortsätter skjuta - i höjden, och har på ett enda år mer än fördubblats! Det innebär idag en upplaga på mellan 1.500 - 2.000 exemplar per nummer.

Den nya postadressen till UFO-Information är Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge. Telefonadress 0142-440 30.

Centralgruppens postadress är oförändrad (Box 311, 591 03 Motala).

CYKLOPSKELETT HITTAT I BULGARIEN

Bulgariska arkeologer har grävt fram ett skelett av en *cyklop* under utgrävningar vid staden Razlog i den sydvästliga delen av landet, meddelar den bulgariska nyhetsbyrån BTA. I en kort rapport sägs, att skelettet, som hittades på en begravningsplats, var 172 cm långt och endast hade en ögonhåla i pannbenet ovanför näsroten.

Enligt grekisk mytologi var cykloperna en ras av jättar med endast ett öga i mitten av pannan. BTA sade vidare, att detta enastående fynd blev funnet i ruïnerna av en gammal byggnad från okänd tid och att specialister skall företa en grundlig undersökning av resterna.

The News American/UFO-Aspekt nr 2 1974

Att hyra:

STILLFILM FÖR FÖREDRAG OCH UNDERVISNING

En ny stillfilm (diabilder) om UFO finns nu tillgänglig för föredrag och informationsvisningar. Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt tex föreningar och skolor. Det är enkelt att hyra filmen. För vidare information tag i god tid kontakt med Köpings UFO-Förening, Box 151, 731 01 Köping.

KODAK CAROUSEL Diamagazin

Made in Germany
KODAK AKTIEGESELLSCHAFT
Postfach 40 Nürnberg
Ad. Nr. 0700